

அறை டென்

மாவிட்டபுரம்
கந்தசுவாமி கோயில்

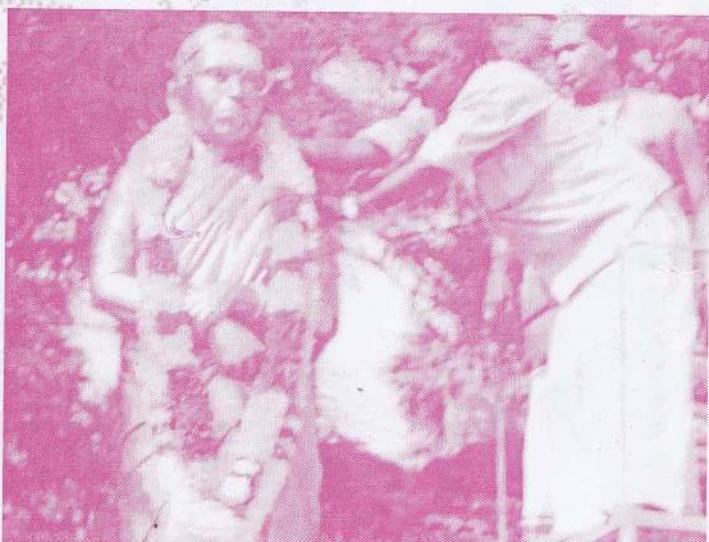
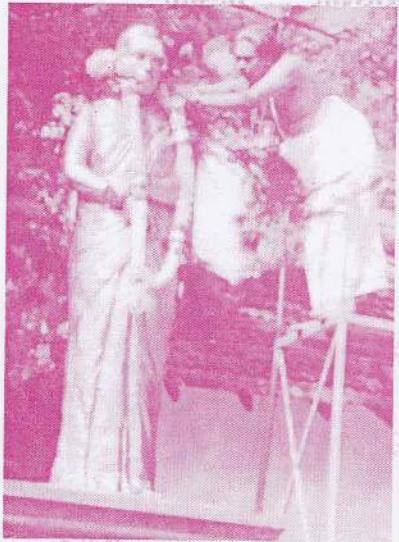
ஈடு
தெழு

மலர்
69

வெள்ளிந்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம்
தெல்லங்பழை
இலங்கை

2009

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வியின்
முதலாவது குருபூசை 03.07.2009 காட்சிகள்

**அகில திலங்கை நெந்து மாமன்றம்
அன்னையின் வாலாற்று நூலை வெளியிட்டனர்.**

அண்ணி ஒரே

(ஶாதாந்த சந்திக்கை)

குடிரைப்பு

செஞ்செராற்செல்லார்

நிறு. ஆரை. நிருமுறைகள் அவூர்கள்

உதவி அமைப்பு

ஏசுவாத்திரு. கா. சிவபாவன் வெற்றள்
2009 பிரேராதி வருடம் கூட

பகு 69

வெளிப்பு எடு காங்கிரஸ்தாலி முதலாந்தாலாம்

நிதான்பியல்ரூ. ஜாப்ஸன்

பதினாற் QM74 NEWS/2006Y

கீரிமலைக்கு சொன்னிறு வழிபாடு யேறி விடுக்குமா?

கரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புனித தலம் கீரிமலை. நகுவேல்வரம் பஞ்ச ஈஸ்வர தலங்களில் தலையாய தலம், பாரத நாட்டவர்கள் பாவும் கழுவுவதற்கு தேடிவந்து தரிசித்த தலம். ஈரேழு ஜென்மத்துப் பாவத்தையும் கழுவும் கண்டவி தீர்த்தம் கடவோடு சங்கமித்து திருவருள்பாளிக்கும் தெய்விக்குத் தலம். கீரி முகம் கொண்ட நகுவகிரி மூலிவர், சேஷ இளவரசி மாருதப்புரவீகவல்லி போன்றோரின் கர்ம விளைவைப் போக்கிய அற்புத வரலாற்றுத் தலம். இத்தலத்தையும், புனித தீர்த்தத்தையும் கருத்திற்கொண்டு தினமும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுகின்ற புனித வேத்திரம் எந்தனை ஆண்டு காலமாக ஆன் அரசுமயின்றி அமைதியாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இந்தோரின் அஸ்தினையக் களைப்பவர்கள், அந்தப்பேட்டிக் கிரியைகள் செய்பவர்கள், தீராத நோய்க்காக நேர்த்தி வைத்து நீராடுபவர்கள், நீளக் கடவில் நீந்தி மகிழ்பவர்கள், சுற்றுலா வரும் பலஜூர் யக்கள் என எவ்வேள்ளையும் கலகலப்பாக விளங்கிய கீரிமலையின் செழிட்டை எப்போ மீண்டும் காண்போம்?

தள்ளாடும் வயதினிலும் தளராத உறுதியோடு நகுவேல்வர் ஆதீன பிரதம கரு இராணுராஜபூரி கு. நகுவேல்வரக்குருக்கள், போரின் அவர்த்தங்களினால் அழிந்து போன திருக்கோவிலை மிகக் கஷ்டப்பட்டு கட்டி எழுப்பிய வண்ணமாகவுள்ளார். தினமும் நகுவேல்வரப் பெருமானுக்கு

திரு அமுது வைத்து பூசையாற்றி வருகிறார். ஆடி அமாவாசை, சிவராத்திரி, மஹாந்தாஸ் தினங்களில் மக்களை தரிசிக்க பல்வேறு பிரயத்தனங்கள் செய்து வாய்ப்பளித்து வருகிறார். அவர் திருத்தொண்டு சொல்லில் வடிக்கழுடியாது. தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து நகுலேஸ்வரத்தைக் காக்கும் இவரது பெருமை, வரலாறு ஒருநாள் வியக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. குருக்கள் ஐயா அவர்களின் பிரிய பத்தினி அம்மையார் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு தனித்தவமானது. எவர் நகுலேஸ்வரம் சென்றாலும் தாகம் தீர்ப்பதிலும், அன்னம் பாலிப்பதிலும் இவர்கள் கொள்ளும் ஆர்வம் “வாழ்க அந்தணர்” என்ற திருமுறை அடியை உச்சரிக்க வைக்கும்.

எத்தனை எத்தனை சிறப்புக் கொண்ட கீரிமலைக்கு சுதந்திரமாகத் தினமும் செல்ல, வழி பிறக்குமா? அந்திமக் கடன்களை மக்கள் தடையின்றிச் செய்த தருணம் ஏற்படுமா? பாடசாலை மாணவர் முதல் ஆயிரம் ஆயிரம் சைவ மக்கள் தம் புண்ணிய வேதத்திரத்தை தினமும் கண்டு களிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுமா? நகுலேஸ்வரப் பெருமானே நல்லன நடைபெற நல் வழிகாட்டுவாராக.

- மூச்சியர்

கணக்கு

ஆவணி குலமுறை ஒளிபாருக்

கஷ்ணி குலம் அநுகாளி பாடும்

அஞ்சலி வாசகி சகவியூறும்
நாவிளி நங்ஸ தந்ஸகவ கநும்

நிழங்கிழப் பண்ஜூம் பண்பாடும்
குவியம் சங்கும் ஓங்கியா சிக்கும்

குஜம்பு நிப்பி யானநிகள
கூடிய நிருப்பங்குந் துங்யமார் சங்கும்

கூடிய கூட்கள் பஞ்சங்க
தங்கும் தங்கும் யாந்ககை கங்கும்

கங்கை பாடும் பழங்குயலும்
துரண்டில் துங்கக் காழிதந் தாசோம்

கந்தியங்கம சியாகு பாகங்கும்
உவந்தும் ஏந்திந்து பங்குப்பிப் பகப்பிள்

நாயகன் பநில சநங்கனன
திருவிட பதித்தும் திருவிளை யாடல்

புநித புக்காளி பாடிடும்.

ச. குக்கேவனி

தேவத்திரங்கும் கூத்திரங்கும்

தொந்திரம் சாத்திரம் காட்டிரம் திகையலுபவம்
சொல்லிமும் நத்துவம் சல்லாம் சுள்ளும்
சுத்திரம் திகைவளின் திருவிட எடைவதுதாள்
திட்சநீஞ் காட்டிரம் சிங்கக் கணாகும்
சாத்திரம் மந்தீகள் தந்திரம் சின்னங்கள்
சுந்தரன் பாதம் பஞ்சிது தும்ஹமக்
காத்தி ஒவ்வொரு நிழப்பார்கள் ஏயார்கள்
குக்கொள் ஞநாங் பாத மாம.

திருவர்த்திரின் திறப்பு

ஞன் சுகுபி குவா யிற்தமிழ்
முந்திலும் மந்திரம் நத்துவச் செந்திவ
காலத் தாலை சுதாள்கூம் வாய்ந்தது
நாட்டும் சுநீகள் முச்சு உகயை
தூல் வாஞ்சில் உடை கூம்பியை
நாயகன் தங்கள் எலை பெண்டும்
சாலச் சிறந்த வாறும் வகங்கிளாச்
சாஞ்சும் நங்ஸ மந்திரம் ஒருவை.

கவிஞர் வ. யோகானந்தசிவம்

வழவாந்திரும் பெருத்தை வாய்ந்து கந்திக்காட்டுவது

முதலியாசி, நல, சபாநாதன் அவர்கள்

முருக வழ் பாட்டுக்குறிய கிறுப்புகளுள் முந்ததி, தலம், தீக்தம் எனும் மூன்றையாலும் புகழ் பெற்றுத் தீக்கிழவது சுழிட்டின் தெள்பாலுள்ள திருக்கதீர்க்காயம். இத்தலத்தின் பெயர்க்காரணவாராச்சி இன்னும் முழுந்த பாடில்லை. கதிர்காமம் என்றுதான் சொல் “கார்த்திகேய கிராம” என்பதன் முந்தவெளவும், பாக்ஷவாய்ம் மீராமமெனப் பொருள்படும் கலைக்கம் என்பதன் சிறைவெளவும். கதிரு (நக்க) யரும நிலைமைத் த கிராமம் (கதிருகைட்டு என்பதுபோல) எனப் பொருள்படும். குதிருக்கரம் என்பதன் சிறைவெளவு கொல்வர் சிஸ்ர். இன்னும் சிஸ்ர் இத்தொன்று தமிழ்மொல்லெல்லேல் கொண்டு கதிர்காமம் என்பது கடவுள் தன்மையுடைய ஒன்றியம், அன்றியம் (பழுப்-ஏளி; காமம் - அன்) கெந்து விளங்குமிடம் எனவும், ஆறு கதிர்ப்பொறுகளாற் பெறந்த வூருமுகன் என்றிசூட்டியார்மேற் காதல் கொண்டு மணம் பிரிந்த இடமாதல்ற் கதிர்காமம் ஆபிந்து என்று கூறுவர். இன்னும் சிஸ்ர் ‘கதிரங் கருங்காலி’யெலும் பிங்கல ரிகண்டுச் சூத்திரத்தை எடுக்குக் காட்டிக் காறிருமரம் (கருங்காலி மரம்) நிறைந்த வீரமாதனால், இப்பொயர் ஏவுட்டுதெல்பர். கதிர்காமம் என்று சிங்கா மொழிச் சொல்லின் முந்தவாய்த் துறீம் யொழியின் கண் நீசைச் சோல்லாப்ப பிரஸ்வாஸ்திரில் வழந்தில் வந்ததென்பதே எடுத் தொல்கை. ஆக்கொள்கைக்கேற்ப கதிரு முந்தவாயா யுடைய ஜர் எனப் பொர்க்கார்வாயம் கருதலே பொருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது.

ஏம்கூடம், புலோக கந்துப்பி, கார்காப்பி, வரப்பி, பஞ்சமூர்த்திவாசம், விள்ளக்காவனம், ரகஸ்தீத் திரிகரம், ஆகத் தீபாப் பிரியம், பிரமசித் து வாவியர்த்த ஸுரத்தகம், விழுதுகேத்திரம், கதிரை, ஜோதிசித்காமம் என்பன கதிர்

காமத்துக்குடும் பல மூல்களிலும் வழங்கப் பட்டுள்ள பொருக்கள்.

கதிர்காமக்கவாயி, கதிரைநாபகன், குறியேவெலன், மாணிக்ககவாயி, கந்தக் கடவுள், ஆழைருகப்பெருமான், பறஞ்சோதிப் பெருமான், சதாகாபநாகான் அவ்வியர்த்த மூர்த்தி என்ற திருநாமங்கள் கதிர்காமக் கடவுளுமில்லை வழங்கப்படுவன.

பிரண வழவாறு :

(முநகவேள் கூரப்பாலைக் காங்கிரக்கும் நோக்கோடு வழந்தருளியபொறுது கதிர்காமத்தையுடைந்து மாணிக்கக் கங்கை யருகிற பாசுறை வருத்து வீற்றிருந்ததன் என்றும், அல்லிடம் வழக்கடம் எனப்பட்டது என்றும் பின்னர் பூரப்பன்னை வென்று வாகைதூடி மன்றபொறுது கதிர்காமக் கிரியில் நூலைங்கா நீத்த முண்டாக்கிக் கதிர்காமனியாலையந்தில் தேவர்கள் குதிக்க வீற்றிருந்தார் என்றும் புராணம் கூறுக்கிறது வள்ளி நாயகியானும் மண்டு காதலிந்து மண முடித்த இடம் கதிர்காமமின்பது ஆக்கம். முநுகப் பெருமான் முதலில் தெய்வமானை அம்மையானா மண முடித்துவுட் பின் ஹிநுத்தனி மனைக் கருக்கிளுள்ள வள்ளி மணையில் வள்ளி நாயகியான மணம் புரிந்து அதன் பின்னர் இருவரையும் நோக்கித் தாம் விரும்பும் தலை கதிர்காமப் எனக் கூறி ஆக்மநுட்டன் கதிரி மாமக கிரிகை அடைந்து சிந்தாயணியாலையத்தில் ஏற்றாறும் அன்பர்க்கள் வழிபட்டும் யுமாறு வீற்றிருக்கிறார் எனத் துணைகளை பூரணம் கூறும். “பின்னால்பார் மணல், வீரவாதமலை, தெர்ண்ணயானையம்மை மணை, வள்ளியம்மை மணல் ஆக்ம மணாக்களில் நூலைச் சோமன், குரியன், அக்கினியை நூம் முசுக்கடர்களின் சோதிபெற்று உடுத்துக்கொண்டு பேரோளியாய் வீளங்குவது கதிரமலை” என்றும்,

“அம்மலைச்சிகரநடுவில் அநேககோடி சூரியப் பிரகாசம் பொருந்தி விளங்கும் சிந்தாமணி ஆலயத்தில் நவரத்னமயமான சிங்காசனத்தில் வள்ளிநாயகி தெய்வ யானையம்மை சமேதராய்க் கதிர்காம கிரீசர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்றும் இப்புராணம் கூறும். மேலும், கதிர்காம நகரச் சிறப்பினையும் இப்புராணம் கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிடுகின்றது: “கதிர்காம நகரம் முக் கோண வடிவமான வீதியையுடையது. அந்நகரத்தின் நடுவிலே பவளத் தூண்கள் நிறுத்திப் பொன்னால் இயற்றி இரத் தினங்கள் இழைத் ததிவியமாகிய சோதிமண்டபம் (சுவாமி சந் நிதி) ஒன் றிருக் கின்றது. அம்மண்டபத் தின் நடுவில் இந்திர நீலமணியினாற் செய்து பிரகாசமும் அழகும் பொருந்திய சிங்காசனத்தின் மேலே தெய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார் என்னும் இருசக்திகளோடு ஞானசக்தி வடிவாகிய வேற்பட்டையைத் தாங்கிக் கிருபா சமுத் திரமாகிய கதிர்காமநாதர் விளங்குகிறார். அச்சோதி மண்டபத்தின் எதிரிலே எல்லா இலக்கணமும் வாய்ந்த வள்ளியம்மை மண்டபம் இருக்கின்றது. அதன் அருகிலே மேன்மை பொருந்திய சமாதியோக மண்டபம் ஒன்றிருக் கின்றது. விநாயகருக்கும் பரமசிவனுக்குமுறிய வேறு மண்டபங்களும் அங்குள்ளன. வீரவாகு முதலான வீரருக்குரிய மண்டபங்களும் இருக்கின்றன.... கதிர்காம நகரத்தருகிற புண்ணிய நதியாகிய மாணிக்க கங்கை பாய்ந்து கொண்டிருக்கும்’

சுரித்திரம்:

புராணங்களிற் பலவாறாகக் கூறப்பட்டபோதிலும் கதிர்காமசேஷத்திரத்தின் புராதனமும், பெருமையும் சரித்திரங்களிற் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணவைபவ மாலையிலும், மகாவம்சம் என்ற சிங்கள சரித்திரத்திலும் கதிர்காமத்தைப் பற்றிய உண்மைக் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

சீதாபிராட் டியாரைத் தேடி இலங்கைக்கு வந்த அநுமான் கதிர்காமப்

பெருமானை வணங்கச் சென்றானென்பது சில சரித்திராசிரியர் கொள்கை. கி.மு 500ஆம் ஆண்டில் விஜயன் இலங்கைத் தீவில் கதிரையாண்டவருக்கு ஒரு கோயில் அமைத்தான் என யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறும். சிங்களவரின் சரித்திர நூலாகிய மகாவம்சத்தில், தேவானாம்பிய தீசன் ஆட்சிக் காலத்தில், அசோக மன்னனது அருந்தவைப் புதல்வி சங்கமித்தை வெள் ளர சுடன் அநுராதபுரி யைடைந்தபொழுது, இலங்கை அரசனுக்கு அடுத்த படியாக கஜரகாமத்துப் பிரபு குறிப்பிடப் படுகின்றார். இவ்வரசின் கிளை யொன்று இப்பிரபுவால் கதிர்காமத்துக்கு கொண்டு வரப் பட்டு ஆலயத் தில் நாட்டப்பட்டாகவும் இந்நூல் கூறும். இப்பொழுது கதிர்காமக் கோயில் வீதியிற் காணப்படும் வெள் ளரசு இதனடியிற் ஞோன்றியதென்க கருதுவர். கி.மு 300ஆம் ஆண்டளவில் மகாநாதன் என்னும் அரசனாற் கட்டப்பெற்ற கிரிவிகாரை என்னும் பெளத்த விகாரம் ஒன்று கதிர்காமக் கோயிலுக்குச் சிறிது தூரத்தி விருக்கின்றது. இதனைச் சாதாரண மக்கள் குறன் கோட்டை என்று வழங்குவர்.

தூட்டகெழுனு எனும் சிங்களவரசர் எல்லாளன் எனும் புகழ்பெற்ற தமிழரசனை வெல்லுதற்குரிய ஆங்றலைத் தமக்களிக்க வேண்டுமெனவும், அளிப்பிற் கதிரையாண்டவர் ஆலயத்தை கட்டுவிப்பதாகவும் விரதம் பூண்டு அக்கடவுள் அருள்பெற்றுத் தன் பகைவனை வென்றதால் தான் கூறியபடியே கி.மு 101ஆம் ஆண்டளவில் ஆலயத்தை கட்டிதாகவும் கந்தஉபாத எனுஞ் சிங்கள நூல் கூறுகின்றதெனச் சேர். பொன். அருணாசலம் துரையவர்கள் குறிப்பிட்டிருக் கின்றார்கள்!

இலங்கை சோழர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பொழுது சிங்கள அரசனாகிய ஐந்தாம் மகிந் தலை அவன் மனைவிமாரும் சிறைப்படுத் தப்பட்டனர். இங்ஙனம் சிறைப்பட்ட அரசின் வழித்தோன்றலாய மானவர்மன் என்னுஞ் சிறந்த கல்வியாளன் முருகப்பெருமானின் அருள் பேற வேண்டிப்

பல்லண்டுகளாகத் தவநீ செய்து தனது கண்மலைபே அரசுக்கிடை ஸ்ரூபில் அவன் அஞ்சலைப் பேற்றுத் தனது ராதியினை வந்தியிப் சோழரை இவ்வுரிமீன்றும் இந்த மாணவர்மனின் சந்தக்ஷயார் தூர்த்த முடிந்ததென மகாவுமாகம் விரிவாகக் கூறுவின்றது. இவன் சிறந்த முருக பக்ஞன் என்பதையும் இந்தால் கூறுவாற் கூறிவிட்டது.

இப்பொழுது காணப்படும் உதிர்காம ஆஸ்யம் விபி 1581ஆம் ஆண்டளவில் அஷ்கபுரியஜைதூர்ப்பிய-முகாவும் இராச-சிங்கவரை கூட்டப்பெற்றதென்பது நிறுவ, குமாரக்ஷயாமியவர்கள் கருதது. இவன் பெளத்த சமயத்திலே அலட்சியது செய்கு, சௌச்சமயத்தைக் கண்டப்பிடித்தொருகி 'பொரவ ஆண் டி' கோயில்களைக் கட்டுவித்தான் என மகாவும் சம் கூறுகின்றது. ஆனால் இப்பொழுது காணப்படும் ஆஸ்யம் விபி 1634ஆம் ஆண்டளவில் அரசாங்க இரண்டாம் இராசசிங்கவாற் கட்டப்பட்ட தென்பதே சரிந்திர ஆசிரியர் துவாவி.

கதிர்காமம்கூவத்திற்கும்:

அழுநாட்டின் தென்பாகத்தில் அவா மாகாவைத் தூப் புத்தல் பிரிவிலுள்ள நியமை தூம் காட்டில் மாணிக்கு மங்கை அல்லது பரப்ப ஓயாவின் தீட்டு கரையில் கநிர்காமக காவுள் கோயில் கொண்ட பெறுந் மாநியிருக்கிறார். இக்கோயில் புத்தலிலிருந்து 26க்கால் கூரத்திலும், அம்பாந்தோட்டு பிளிருப்பு 59க்கால் தூரத்திலும், திசையறூராமா விலிருந்து 10 1/2 காலம் கூரத்திலும் உள்ளது. கதிர்காம சேஷ்டத்திற்கு அநேக கோயில்கள் இருக்கின்றன. கதிர்காமநாதன் சந்திதி தெருக்கு நோக்கியும், வள்ளிப்பாமல் அநிதி வட்டமு, நோக்கியும் இருக்கின்றன. நெஞ்சு புதிய மனைவியை எப்பொழுதும் பார்த்த வண்ணம் இருக்க வேண்டுமேற்கு விரும் பிபாத்தார் கநிர்காமநாதர் இக்கோயில்களை இங்கொம் அமைத்துக் கொண்டார்பொழும்! இச் செய்வைக் கண்ட தெய்வயானையும் மையார் தமது கோயிலைக் கழக்கு நோக்கியுமையிரும்

கொண்டார். வள்ளியமலையாருக்கு அடிமை பூண் முத்துவிலங்க கவாயி மாணிக்க கங்கையைக் கடந்துவரும் அடியார்களை அன்புடன் உபசரித்து முருகவீட்டும் அழுப்புத்தும் காஞ்சியான் மீற்றுத் திசையை நோக்கிந் தமது கோயில் சந்தி திசை அமைத்துக் கொண்டார். கதிர்காம சேஷ்டத்தலைனாக கோயில் களை நான்கு வகுப்பாக வகைப்படுத்தலாம்: முதலாவது வகுப்பில், (1) ஒருங்களை மகா கதிர்காம ஆஸ்யம் அல்லது கவாயி சந்திதி. (2) வள்ளியமலை கோயில். (3)பத்தினி கோயில் - கள்ளிகிப்பமாக்கோயில் - இவை முன்றும் அடங்கும். இம்முறை கோயில்களும் பெளத்த மத ஆஸ்ய பரிபாலனைச் சட்டத்தின்படி பரிபாலிக் கப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாவது வகுப்பில் (1)மாணிக்க கப் பிள்ளையார் கோயில் (2)தெய்வயானை அம்மன் கோயில். (3)வயிர்நார் கோயில். (4)முந்துள்ள கவாயி கோயில். (5)செல்லக்கதிர்காமம் அல்லது பழைய கதிர்காமம். அது கவாயி சந்திதியிலிருந்து வெள்ளப் பொருத்துவது; இதன் கண் இப்பொழுது ஒரு பிள்ளையார் கோயிலுமான்று. (6) கதிரமலை இவை ஆஸ்யம் அடங்கும். இவை பெறும் பாலும் பாபாக களின் அதி காரத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. மாநியாவது வகுப்பில் (1)விர்ஜின்கார்க்காயம் (2)பெநுமன் கோயிலும் அடங்கும். இவை பெளத்த தூருார்வ் பரிபாலனையில் இருக்கின்றன. மாநியாவது வகுப்பில் சோனகருணா பாலினிவாசல் அடங்கும். இவற்றைவிட வேறு சில சிறுகோயில்களும் காலநூக்குக் கலம் கட்டப்பட்டிருவன்னன.

கதிர்காமநாதன் தேவாவைத்திற்கு பெரிய கோபுத்தலையாவது, விமானத்தையாவது பாம் காணமுடியாது. கர்ப்பக் கிரகுமுகம், சிறுமன்டபமும் கொண்டதே கோயில் எனப்படும். கர்ப்பக் கரகத்தின் வாசலில் திரையிடப்பட்ட டிருக்கிறது. வளரி மண்டபநீலில் நின்றே யஷ்கள் வழிபட விடுகின்றன.

கதிர்காம வெலருக்குப் பூசை செய்பவர் களைக் கப்புராளைமார் என்றழைப்பது வழக்கம். கப்புராளைமார் இக்கோயிலிற் பூசை நடத்தும் முறையும் இக்கால சைவ முறைக்கு வேறுபட்டதாகும். வள்ளி மணாளனுக்குப் பூசை நிகழும் பொழுது அவனை வரவேற் பதற்கு ஆலாத்திப் பெண்கள் நாடோறும் வந்து ஆலத்தியெடுப்பார்கள். கோயிலுக்கு வெவ்வேறு தொழில் புரியும் மேளகாரர், ஜோதிடர் முதலிய பலருளர். இவர்களுக்கெல்லாம் மாணியம் விடப்பட்டிருக்கிறது.

கப்புராளைமார் தம் வாயை மஞ்சள் துணியினாற் கட்டி அமுதினை உள்ளே காவிச்சென்று வைத்த பின்னர் வெளியே வந்து திரைச்சீலை முன்பாக நின்று ஒங்கார வடிவாகக் கைகளிரண்டையும் கூப்பி வழிபாடியற்று கின்றனர். “ஒருவர்தான் வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியாதிருந்தாலும், தன் இரு கைகளையும் சிரசின் மேற் குவித்து வழிபடுவதால், அவனுடைய உருவம் வேலின் உருவத்தை ஒக்கும் ; அப்பொழுது அவன் வேலாகி, வீரன் கை வேலாகி விடுவான்” என்று, கதிர்காம தலத்தை விய வருடப்பிற்பன்று தரிசித்த திருப்புகழ்மணி டி. வி. கிருஷ்ணசாமி ஜயரவர்கள் கூறியதும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது.

திருவிழாக் காலங் களிற் சந்நிதானத்துள் இருந்து ஏதோ ஒரு வஸ்துவைக் கப்புராளைமார் பெரிய வஸ்திரத்தால் மூடி ஒருவருக்கும் அது இன்னதெனத் தெரியாவண்ணம் கொணர்ந்து யானை மீதுள்ள பெட்டியினுள் வைத்து இறுகக் கட்டி விடுகின்றனர். கப்புராளைமார் தமக்குள் ஒருவரைத் தெரிவுசெய்து அவரைச் சுவாமிக் கப்புராளையென்றழைப்பது வழக்கம். சுவாமிக் கப்புராளையே யானை மீதுள்ள பெட்டியை மிகக் கவனமாகப் பிடித்துக் கொள்வார். இந்த முறைபொருளை கப்புராளைமாரும் பயபக்கியுடனே தான் ஏற்றி இறக்குகின்றனர். இப்பொருளே

சுவாமி சந்நிதியிலிருந்து வள்ளியம்மன் சந்நிதிக்கு யானைமீதமர்ந்து உலாப போவது. அடியார்கள் தம் தலைமேல் அல்லது தம் கைமேற் கொண்டு செல்லும் வீபூதிச் சட்டியில் ஏற்றிய கர்ப்புர வெளிச்சம் கதிர்காமத்தில் இரவினைப் பகலாக்க, ஊதுபத்திகளின் நறுமணம் பரவ, பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் அரோஹாரா என்று கதறிக் கண்ணீர் சொரியக் கதிர்காமப் பெருமான் உலாபபோகும் காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாயிருக்கும். முத்துவினங்க சுவாமி அவர்கள் அமைத்த இயந்திரம் அடங்கிய பெட்டியே விழாக் காலத்திற் பவனி வரும்போது யானைமேல் ஏற்றிச் செல்லப் படுகின்றதெனக் கொள்வாருமூளர். இதனை முத்துவினங்கசாமியவர்கள் சரித்திரத்தை கூறுமிடத்து விளக்குவாம்.

ஒரு பற்றுமற்று அருவாய்த்தானே நிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருளை வழிபடும் முறையே, அதாவது, கந்தழி வழிபாடே கதிர்காமத்தில் உண்டென்பது ஆர்ச்சி யாளர் சிலர் துணிபு. கந்தழி வழிபாடெனிற் கோயிலமைத் தல் அவசியமின்றாகவிடும். மேலும் வேட்டுவர் கந்தழி வழிபாடாற்றும் நுண்மதியுடையரோ வென்பதும் இங்கு ஆராயத்தக்கது. அனந்தமிழ்பு வடிவமே இங்கு கர்ப்புர தீபமாக இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றதெனக் கொள்ளங்கிட முண்டெனினும், துணிந்து கூறமுடியாது.

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்ப் போக்கினை நோக்கமிடத்து, மாணிக்கத்தாற் செய்த விலைமதித்தந்தர்கரிய திருவருவம் ஒன்று இருந்திருத்தல் கூடும் எனக் கருத இடமுண்டு. அன்றியும் கதிர்காமத்தைச் சென்று தரிசித்த பொக்டர் டேவி அவர்கள், பெருங்கலகம் நிகழ்ந்த காலத்திற் கதிர்காமத்திலுள்ள திருவருவம் மறைக் கப்பட்டு இன்னும் காட்டிற் கிடக்கின்றதெனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதனாலும் மூலஸ்தானத்தில் விக்கிரகம் ஒன்றிருந்ததென்பதும், அது மிகவும்

விலையுயர்ந்ததென்பதும் பேறப்படும். திருக்கொப்பினால்லோ தங்கத்தாற் செங்க ஆழமுகவேலையர் திருவரும் ஒன்று மாசுப்பட்டது வள்பதிர்த்தால் மறைக்கப்பட்டுக் கூடக்கன்ற தெளச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது உண்மையாயின் சிங்களவர் இக்கோயிலின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முன்னர், தமிழரே சைல முகநாபப்படி திருவருவும் அமைத்து வழிபாடாற்றி வந்தகர் என்பதும், அக்கிருமருவத்திற்கு வழிபாடாற்றும் முன்று சிங்களவருக்குந் தெரியாமற் போகவே. இக்கோயிலிய வழியில் மறைத்துக் கூட சீரைச்செல்லிட்டை என்பதும் எனிப்பும். அழுமுக வேலை வள்ளி, தெப்ப வயாகனவிட்டன் அடியார்க்கருள் புரியும் காச்சியே தினரச் சௌலையில் ஒவியமாகத் தீட்டப்பெற்றனர்களும். இத்தினரச் சௌலை ஏக் காரணத்தை முன்விட்டும் ஒரு பொழுதும் அகற்றப்படுவதில்லை.

கோயில் திருவிழாக்கள்:

கத்ர்காமக் கோயிலில் வருடந் தோறும் நாள்கு திருவிழாக் கள் நடைபெறும். முதற்றிருவிழா சித்திரை வருடப்பிறப்புத் தினத்தின்று நன்றெழும். இரண்டாவதாக ஓளி அஸ்வதூ ஆபுபிள்ளப்படுத்துக்கால் ஒடும் திருவிழா நடைபெறும். அத்துவது ஆடு அல்லது ஆவணப்பிள்ளாடுபெறுவிற்கும் திருவிழாவுக்கும் ஒரு மாதத்துக்கு முன்னரே கந்தகவாமியார் வள்ளிழாச்சியானார் மணி முடித்தற்கு வேண்டிய பந்துவு அமைப்பதற்கு கண்ணிக்கால் ஒடும் திருவிழா நடைபெறும். முன்றாவது ஆடு அல்லது ஆவணப்பிள்ள 15 அல்லது 16 நாட்களுக்குத் திருவிழாவும், தீர்த் தோற்கவும் நடைபெறும். நான்காலதாக, கார்த்திகை மாதத்தில் திருக்கார்த்திகை விளக்கட்டுத் திருவிழா நடைபெறும்.

கத்ரை யாத்திரை:

முந்தால்த்தில் சைவர்கள் கும் நினைத்தபொழுதெல்லாம், கத்ரைகாம யாத்திரை புச்சியலில்லை. கத்ரை

யான்டவள் (கணவிற் தோன்றி) வருமாறு விஷட்கொடுத்தால்கூரிப் பக்தர்கள் கழிர்காம யாத்திரை செய்யத் துவேயார்கள். அங்கும் உத்தரவின்றிச் சென்றுங் பல இளைஞர்களை ஆகாபிக்க சீர்டும் என்பது ராவர்களுடைய நம்பிக்கை. அன்றியும் பழங்காலத்திற் பிரபான் வசதிகளும் மிகக் குறைவு, கத்ரைகாம யாத்திரை செய்வது இக்காலத்தில் அங்குவே துவ்பமான தொற்றுள்ளது. கத்ரைகாம சேந்திரம் வைர மோட்டார் எண்டிரிச் செல்வமக்குதயநாகப் பாதை இப்பொழுது திருத்தப்பட சிறுக்கிறது. அங்றிபும் திருவிழாக் காலங்களில் அப்பர்கள் ஆங்காங்கு மடவுகள் அமைத்து யாத்திரை செய்பவர்கட்டு வேண்டிய சுசதிகளை அளிய விளை நார்கள். கொழும்பு முந்தால்கையில் ஒரு மட்டும், காலிபிற்கிள்கோயிலுக்கு அருக்கு ஒரு மாரும் மாக்கிரமஞ்சும் வேண்டிய சுசதியளிக்கின்றன.

கொழும்பில் ஒரு குந்து மாத் தழைவரை புகையிரதத் திற் பிரபானங்கு செய்யலாம்; பின்னர் மாதத்துவற் மத்தில் துங்கி அங்கிருந்து பள்ளண்டி மூடும் கிச்சமவூராமாவலரை சேல்லலாம்; திசம்பூராமாவில்துந்து ஏக்குளைய பத்துப் பதிவொரு, வைல் கூரும் இருக்கும் தீந்தும் பள் வள்ளுபிழீசெல்லலாம்; ஆணற் பெரும்பாளைய் கிச்சமவூராவிலிருந்து கால் நடையாககீச கட்டடம் கூட்டமாகச் சேந்து ஆழப்பாட்டுக் கொண்டு செல்வர். எல்லோரும் கடவுளின் குழங்கு முடிய விட என்ற என்ன மே காண்டவையாகிறது. பிற்க குண்பத்தை தனி துண்ணாக ஒய்வெடுவதற்கும் பாவிக்க ஆரம்பித்து விடுகியான். எனகே பாருத்தாலும் அரோஷாரா எழும் சந்தேகம் வாணத்தையும் பின்து கொண்டு செல்லும். ஏத் தப் பொருகளையும் அரோஷாரா மயமாகப் பாவிப்பார்கள் பக்தர்கள். அரோஷாரா எனும் வார்த்தையை சொல்லியற்றியாதவர்களும், நடந்து செல்வர் செல்ல, “அரோஷாரா” எனும் நாமத்தை அடிக்கடி உச்சரிக்கத்

தொடங்கி, தம் மனத்தில் எழும் அச்சப் கலந்த பக்தியை வெளிக் காட்டுவார்கள்.

கதிர்காமஷேத்திரத்தை அடை வதற்கு முன்னர் மாணிக்க கங்கை எனும் ஆற்றைக் கடத்தல் வேண்டும். யாத்திரை செய்து களைத்து வந்த அடியார்கள் தங்கள் நாகந்தீர் இக்கங்கையில் அள்ளி அள்ளிக் குடிக் கலாம். மாணிக்க கங்கையில் மூழ் கித் தம் மைச் சுத்தஞ்செய்த பின்னரே கதிர்காம ஷேத்திரத்தினுள் யாத்திரிகள் கால் வைக்க வேண்டுமென்ற முறையிற்போலும் இக்கங்கை அமைந்துள்ளது.

மாணிக்க கங்கையின் சிறப்பு யாதெனின், மாசு படிந்த உள்ளத்தை கழுவி மாணிக்கமயமாக்கி இறைவன் திருவடி படிதற்குரிய தூய்மையுடைய தாக்கி விடுகின்றது. எனவே இதற்கு மாணிக்க கங்கையெனும் பெயர் இதற்குப் பொருத்தமானதே. மேலும் இக்கங்கையினை ஒரு பிறவிக் கடலாகவும் வேறொருவகையிற் கொள்ளலாம். இதனை நீக்கிச் சென்றார் இறைவன் திருவடியைச் சேர்ந்தாராகக் கருதப்படுவேர். கதிர்காமத்தில் மாணிக்க கங்கை இல்லாதிருக்குமானால் அங்கே செல்லும் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களின் நிலமை என்னாகும் என்னைக் கும் பொழுது, கதிர்காமப் பெருமானின் திருவருட்டிறனை நினைந்து நினைந்து உருக நேரிடும். இந்நதியைக் கடந்தால், எல்லாரும் ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளைகள் என்ற எண்ணமும் ‘உற்றாகரை யான் வேண்டேன்; உர் வேண்டேன்; பேர் வேண்டேன்’ என்ற ஞானமும் உதயமாகின்றது. கடவுட் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லாத கசடனுக் கும் ‘தெய்வ மென்பதோர்

சித்தமுண்டால்’ அவன் கண்ணர் விடத் தொடங்கிவிடுகிறான். தன்னையறியாமலே “முநகா முநகா” திருமால் முநகா என்று புலம்பத் தொடங்குகின்றான்.

மாணிக்க கங்கையைக் கடந்து கதிர்காமநாதன் சந்நிதியடைந்த அடியார்கள் சாதி, குலம், பதவி எனும் தடுமாற் றம் கடந் தவர் களாய், பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிரக்கும் என்னும் பேருண்மையைக் கடைப்பிடித்தவர்களாய் ஒருங்குநின்று கதிர்காமக் கடவுளை வழிபடுகிறார்கள். அரசனும்; ஆண்டியும்; நீதிபதியும், வேலைக்காரனும்; உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவனும், தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்தவனும்; எவ்வித வெறுப்பேனும், வேறுபாடேனும் காட்டாது சகோதர மனப் பான் மையுடன் வழிபடுவதை இன்றங்காணலாம்.

“ஆவேதும் பாடுவதும் கூறந்த மாசுவின்னைத் தேடுவதும் நின்னாடியார் செய்த பூராடீஸ்”

எனத் தாயுமான அடிகள் உணர்த்திய உண்மையினைத் திருக்கதிர்காமத்திற் கூடும் அடியார்களிடத்துக் காணலாம். இந்தியாவில் மகாத்மாகாந்தியாகிகள் முயற்சியாலும் திருவாங்கள் மகாராசாவின் கட்டளையாலும் சைவக் கோயில் களினுள்ளே தீண்டாச்சாதியார் சென்று வழிபட இப்பொழுதுதான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், எவ்விதமான கட்டுப்பொடுமின்றி இறைவனை வழிபடலாம் எனும் வழக் கம் திருக்கதிர்காமத்தில் நெடுங்காலமாக இருந்து வருவதை நோக்குமிடத்து இத்திருக் கோயிலின் சிறப்புப் புலனாகின்ற தல்லவா?

அடுத்த திதழில் தொடரும்....

நன்றி : அகில கிளங்கை இந்துமானன் பொன்னிழா மலரினிருந்து

கல்லாணோம் செம்பாணோம்

பேரறிஞர் முருகனே பழங்குடியின் அவச்சள்

திட்டமிடும் முதனமான (புதிய) சிந்தனையைபத் தழுமாயின் வருவேற்கலாம். சிந்தனைக் கெலவர்கள் நிறுப்பிய பூரி நம் வதிவிடம். பல்லும்பொது கழிக்கவும் பட்டிமங்கும் நடைபெற்றுச் சௌகர்யமையதையும் நாக்கு வகைப்படி. ரின்றியாதவள் மனிதன்று. மொழிமுனிபார் (ஆங்காங்கையைபடிகள்) “சோக்கருதிச் சிந்தனையைபத் திருந்த வைத்துச் சிந்தியின்” எனப் பாடுவார். (யாந்திரைப்பத்து 9). கிழுக்கக் சிந்தனையைபாரிச் சோக்கருதலே, பிளாற்றோ, அரிசிரோந்தில் மீதாகு வழியில் எழுதாக் கூட்டுச் சென்றவர். இவர்கள் திருத்தமும் வேறு சில்லிக் கிடிருந்தமும் மனித கூட்டத்தை ஒருக்க வைத்ததும் இல்லம் என்றால் நவீன சிந்தனை என்று போகுன். பெரியாரிசம் தீதந்துப் பொறுத்தமான உதாரணம். மார்க்க அரெலியரின் (உரோயம், வர்ஷாபில் நம் நூட்டு சிவாக்கியர் முன் பிற்பறோ) சீன மேதை மென்சியஸ் புதுக்கூட்டுவாவர். இவர்களைப்போன்ற புதுக்கூட்டத்துறை இன்று முக்கியம் “சாவெடல் அடிக்கும்” இன்றைய மனிதாய தீயக்கூட்டு அமைப்பியன், சமாதானங்காந்தியும், நம்மதியும் நிறைஞ்ச ஒரு இணையற்ற நிலைக்கு பொருளியலைக்க ஒருவர் வேண்டும்போல் இருக்கிறது. மன அழுந்தம் மனிதத்தை சிவாக்கியின்மாக்கிவிட்டது.

மனிதனின் மையப் புள்ளி ஆண்டும், அதன் இயக்கம் ஒங்கிவாரு ஜீவனையும் ஓதிரி மாழுடமாக்க வேண்டும். எவர் எப்படிப் பேசினும் வன்முறையறை ஒரு புளிதும் தெள்ளுமைப் பீசல் நன்று. மேஜைப்பீலே வாழுக நிறந்தரம், வாழுக தமிழ் யோழி என முழுந்தினால் அந்திய தேயங்களில் நிலைக்குமா. ஒம் சாந்தி, ஒம் சாந்தியென மனுமுறைந்தாற் சாந்தி தழைக்குமா. இப்போக்கல் கல்லும், செய்யும் கடவுளையும் ஆஸ்வக்களையும் நினைக்க வைக்கலாம். இன்று பிறவிடுதித் தேசுக்களிலிருந்து எல்லாம் கொஞ்சம் மாற்றும் பாரதிதாங்கள் வாக்கு, இன்றைய சீன கரங்க்கட்டுச் சாலைப் பொறுந்தும் (கெட்ட கோயில் என்றால் காத்துகில் ஒடு) கல்லாய்ப் போன மனிதனர்க்காக்கு மடங்கும் கல்லானார் எனப் பாடுனர் கண்ணதாசன். கல் மலை நிறைந்த மனித நிலை இப்படிக் கல்பிந்து போனது. இந்றைக்குப் பங்குறையாண்டுக்கட்டு முந்பட்ட இருட்டைப் புலங்களைக்கவை ததும்ப, கடவுளின் பரிதாய நிலையை நாதுக்காக இடப்பட்டபாடுவார்.

இந்த பகுப் புதுமூல சிவனை அங்காரி அப்பா
நாயகன் பசித்திருந்தை நியாயமியா - யோங்காலம்
ஏல்லாவ என்னை செலுத்தினோம் அங்காலம்
கல்லாணோம் செப்பாணோம் காலம்.

(தனிப்பாடல்)

ஆப்பிடாங்கப் பேசப்படும் கீர்த்தியை உடைய ஆங்கர் எழும் தலைத்தில் வந்தியம் (அஸ்திரவு) இரண்டிலும் எங்களைக் காப்பாற்றும் திறைவனே, நாங்கள் உடனவின்றி பட்டினியோடு இருப்பது நியாயமோ? என்று ஒருவர் சொல்ல மற்றவர் (புலவர்) போக்கானதும் (கிராமியபாவகளை) போக, கடந்தகாலமெல்லாம் சிறப்போடு வாழ்ந்தோம். எம்மைப் பொறுப்பிப் புகழ்ந்து மக்கள் புச்சுளை செய்தனர். இப்போ போற்றுவாரின்றி வெறும் (சடமாக) இரும்பாகவும், செம்பாகவும் மாநிலிட்டோம் என இறை சொருபங்களே. சொல்வதூகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்படியொரு நிலையந்தபோது தெப்பவநிலை குடுபோன மாதிரிதநாள். இப்பாடல் வேறொர் பிரதி அப்பாயும் அமைந்திருக்கிறது.

தேங்குடுகற் டூங்கூர்சிலவே அல்லாளியம்பா
நாங்கள் பசித்திருக்கை நியாயமோ - யோங்கானும்
கூறு சங்கு ஹோஸ்ரூசு கொட்டோசு அல்லாமல்
சோறு கண்டருறியார் சொல்.

அந்த மன்னிலே சங்கிளோசை, பறையோசை (தோல்) முரசு (பேரிகை) ஒசை அல்லாமல் வேறு பிரசாதத்தை (சோறு) கண்ட (முழியார்) வறியவர் யார். அவ்வளவு உணவுப் பஞ்சம். இப்பாட்டில் செல்காலமெல்லாம் செலுத்தினோம். அல்காலம் கல்லானோம், செம்பானோம் என்ற அடி சிந்திக்க வைக்கிறது. இன்று தாயகத்தில் பல ஆலயங்கள் ஒரு நேரப் பூசையையே காணாமல் வெறிச்சோடிப்போய் இருக்கக் காண்கிறோம். புலம் பெயர்ந்த தேயங்களான கண்டா, இங்கிலாந்து போன்ற இடங்களிற் பாற்காவடி, பால் செம்புக் கரகம் வெகுத்தும், போய்ப் பால் கழிவு பழக்கடையில் பெருக்கெடுத்து ஒடுகிறது. குஞ்சு குருமனெல்லாம் பட்டினியால் அவலப்படுகிறது சிந்திப்போம்.

கல் லும் செம்பும் சுவையான பொருளிலே பாடலாக வந்துள்ளன. பட்டினத்தடிகளின் நோக்கிலே சில பாடல்கள்.

திருவொற்றியூர் கடல்சார்ந்த பட்டினம். தலமும் தான். இங்கே தியாகேசர் கோயில் கொண்டுள்ளார். சுந்தரர் வாய் நிறையீப் பாமாலைகள் சாத்தியுள்ளார். பட்டினத்தாரைப்போற் தூறவியே இல்லை எனத் தாயமானவர் சோன்னார். பட்டினத்துச் சுவாமிகளின் எழுத்தாணியில் உதிர்ந்த பாடல்து.

வாவி யெலாந்திர்ந்தும் மனவெல்லாம் வளர்ன்றிரு
காவணங்க வளவிலாம் கணநாதர் - புவலகில்
ஈடு சிவலோக மெந்றங்கோ மய்த்துவத்தோர்
ஒநுந் திருவொற்றியூர்.

திருவொற்றியூர் 2

உண்மைத் தவழுடையோர் இது சிவலோகமென்று பலமுறை புகழும் திருவொற்றி ஊரின் கண்ணுள்ள தடாகங்களெல்லாம் புனித தீர்த்தங்களாம். மனை முழுவதும் விபூதியாம். காவணம் (சோலை) யாவும் சிவகண நாதர்களாம்.

இந்த ஆலயங்கள் தோறும் அமைந்த வழிபடு விக்கிரகங்கள் பல வெளிநாடுகளிலெல்லாம் வீடுகளை அலங்கரிக்கின்றன. இது ஒரு படின். (இறையிட்டுச் சிந்திப்பவர் கடைக்காரரே) பட்டினத்தாரின் அபிப்பிராயம். இ.தே

உளியிட்ட கல்லையும், ஓயிட்ட சாந்தையும் ஊற்றுவதற்கு
புளியிட்ட செம்பையும் யோற்றுகிலே ஒயூர் வாள்ளைள்
ஓளியிட்ட தாளிரன்டுள்ளை கிருத்துவது உள்ளம் யென்று
வெளியிட்டு அடைத்துவதுதேன் இளிமெலைங்றும் கண்டுவேன்.

பாடல் 101

உளியினாற் செதுக்கப்பட்ட கல்லுருவையும், அழகமையச் செய்யப்பட்ட சாந்துருவையும், அழுக்கு நிங்கப் புளியிட்டுத் துலக்கிய செம்புருவையும் வணங்க மாட்டேன். போன்போலப் பொலிகின்ற (இறைவன்) திருவடி இரண்டையும் நெஞ்சினுள்ளே பதிய வைப்பது உறுதியென்று பறுத்தே சொல்லி (அத்திருவடிகளை) உள்ளே நிறுத்தி வைத்தேன். இளிமேல் ஒன்றையும் விரும்பேன்.

ஈசன்- சர்வ ஒக்ளரியப்ரம் உள்ளவன். ஈசனே நிபவலைத் தீவிரமாக என்பது நிறுவாகக் கொள்ள இளைஞர் இல்லாத தீவிரமில்லை என்பதைப் பிரகங்கால நிருபித்தான். அதையே பட்டினத்துடிகள் பாலையும் நீண்டும் பிரிப்பதுபோல ஏதேநுச் சொல்லுகின்றார்,

வாளிவிழுஞ் வாளிவிழ முயிழும் வேந்த் கருதியிழும்
கூளிழு மாற்ற ஆகாயந்திவிழு மாற்று வித்திமார்
கிழவிழு மாற்பர் சித்திழும் ஈன் கிருக்குவிடம்
கள்விழுஞ் வாய்விழுபோ கிருமன் என்கள் கார்ணதுமில்.

47

எல்லாக் சொல்வும் உடையவனும், நெற்றியிற் கண்ணே உடையவனுமாகிய வம் தெய்காம். வெந்திரத்திழும், மந்திர முழபிழும், வேந்தமாகிய கருதியிழும், இருளிழும், குறுகியிழுக் குதுப்பும் தத்துவங்களை ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளைச் சட்டம் என்று ஒதுக்கிச் சீத்துவு பொருளான சிவந்தோடு கலந்து நிட்டைப்புரிவோர் வாழும் விடுகளிழும், அன்பர்களிடத்திழும் வீறுபிழுப்பது அல்லால் கல்விழும் செம்பிழுமோ வீற்றிருப்பா? இயுறியாக வந்து இப்பாட்டெண்டும் வாசகர்களில் சீந்துவாய்க்கு, வழங்கி இவ்வியாசத்தை நிறைவு காண்போம்.

நேருக் கல்விகளைகளிடத் - நியுயாலாடு நாள்றாஜும்

நோத்ரோபாகாத் நேவளை வயங்குமே நேருக்கள்கிளைகளிடத்.

4.9.12

சிந்திப்போம், வந்திப்போம், ஒன்றிப்போம் இணையுதன்.

நவான நாள்கள் : கல்விமாற் தீப்பு, பாதுகாத்துவ் மாஸ் 1924, சுருக்கி புத்தகாலம்.

நீல் நேரு பார்த்து வெளிக்கீர்த்திகள்

* அன்றைத்தினம் கரிமாலாக கிருத்தல் கூடாது.

* திதியின் அட்டவி, நூலி திதியைகள் தனித்துல் வேண்டும்.

* யோகம், மரஹாப்யாயம் வேயவளையாக இல்லாமல் சித்த, அபிர்த யோகமாக இருந்தல் யேண்டும்.

* தோக காலம், எக்கன், நேரங்களாக கிருக்கக் கூடாது.

* முக்கியமாக விருந்த நடைத்திருக்காரூருக்கு அன்றைய தினம் ஈந்தினங்குப்பை தினமாக கிருக்கல் வாது.

* முக்கியமாக கழ்க்கன், பழுச்சங்களில் விழுவன், சுப்பாரியங்களைக் கண்டிப்பாகத் தாவிர்த்துல் வேண்டும்.

அக்கினி, சௌர, தோக, பறிசுகல்கள் :- திறுமணம், சிவமந்து, பகுமண நூலிபாதல், பரிசுத் தொழில், கம்பனி வேள்கிழமை ஆறும்பித்துல் கூடாது.

அக்கினி பழுச்சங்கம் :- முத்து, எரிசிபாந்தன், நால், துவனி வெள்கள், சம்பந்தமில்லை தொழில்கள் குறைபங்கக் கூடாது.

இராக பழுச்சங்கம் :- அரூர், வங்கி, மத்தும் சொது சிதி மியுவளங்கள், கடன் வங்கி துற்கும் குறைபங்க தொடர்க்கக் கூடாது.

நினைக் பழுச்சங்கள்:- மிக்க சபம் தரும்.

சிவத்துறிச்செல்லி அம்மாவும் துர்க்காபுரம் மகளிர் தில்லைக் குழந்தைகளும்

செல்லி ஸ். கலாநிதி
துர்க்காபுரம் மகளிர் தில்லை

“வையத்துள் வாழ்வாக்கு வாழ்வன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற பொய்யா மொழிப் புலவரின் வாக்கிற்கிணங்க எம்மை இவ் வையத்திலே தலை நிமிர்ந்து வாழ வழிகாட்டியவர் எங்கள் தெய்வத்தாய் சிவத்தமிழ்ச்செல்லி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். எங்கையோ எப்படியோ புழுதுச்சி போல் வாழ்ந்த எம்மை தன் அரவணைப்பால் வானிலே கூட்ட விடும் நட்சத்திரமாக வாழ வைத்தவர் எங்கள் அம்மாவே.

“ஏழைகளின் சிறிப்பிலே கிறைவனைக் காணலாம்” என்ற வாசகத்தை தன் மனதிலே வேதவாக்காகக் கொண்டு 1982ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் மூன்றாம் திகதி ஒன்பது சிறுமிகளுடன் இந்த “துர்க்காபுரம் மகளிர் தில்லை” எனும் நந்தவனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். தாய், தந்தையற்ற உண்ண, உடுக்க வசதியற்ற எம்மை துள்ளித்திரியும் வயதினிலே தன் அரவணைப்பால் எம் துடுக்கடக்கிப் பள்ளி செல்ல வைத்து எமக்குத் தாயாக, தந்தையாக, உற்ற நண்பனாக, நல் ஆசானாக, நல் வைத்தியனாக இருந்து எமக்கெல்லாம் நல்வழிகாட்டிய எங்கள் நடமாடும் தெய்வம் அம்மா. இந்த அன்னையின் வழிகாட்டலிலே வளர்ந்து இன்று கலைப் பட்டதாரிகளாக, நூண் கலைப்பட்டதாரிகளாக, ஆசிரியர்களாக நாம் யிளிருவது மட்டுமேன்றி உயர் கல்விகளையும் தொடர வழியமைத் தவர் எங்கள் அம்மாவே.

நாம் எல்லோரும் அம்மாவை அன் பாகப் “பெரியம்மா” என்றுதான் அழைப்போம். ஒரு வீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள்கூட இப்படி ஒரு செல்லப் பிள்ளைகளாக இருக்கும் என்றால்

சந்தேகம். எமது பிறந்தநாள் என்றால் எம் மைக் கூப்பிட்டுத் தன் அன்புக் கரங்களாலே கைவிழேடும் தந்து இனிப்புப் பண்டங்களும் தந்து எல்லோருக்கும் கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொல்வார். புதுவருஷம், தீபாவளி எங்கள் கோயிற் திருவிழா என்றால் எமக்கு உடுபுடவை வாங்கித் தந்து அழகுபடுத்திப் பார்த்து ஆண்தமடைவார்.

எம்மை யா/ இராமநாதன் கல் லூரி, மல்லாகம் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் (தற்பொழுது யா/ கலாநிதி தங்கம் மா அப்பாக்குட்டி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்) ஆகிய பாடசாலைகட்கு கல் வி பயல வைத்ததுடன். நாம் ஆறுதலாக இருந்து செல்ல வசதியாக எமக்கென இரு வாகனம் வாங்கி அதிலே எம்மைப்பள்ளிக்கு அனுப்புவார். ஒரு நிமிஷம் பிந் தினாலும் “ஏன் என்ற பிள்ளைகளைக் காணலா?” என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். நாம் பள்ளிப்படிப்புடன் மட்டும் நின்றுவிடாது பிற கலைகளும் கற் கவேண்டுமென அவாக கொண்டு சங்கீதம், நடனம், நாடகம், தையல், கண்ணி, விளையாட்டு என சகல துறைகளிலும் எம்மை ஈடுபடுத்தி அவற்றில் நாம் முன்னணி வகிப்பதைப் பார்த்து பேரானந்தம் அடைவார்.

எமது இல்லத்திலே அம்மாவின் அரவணைப்பின் கீழ் வாழ்ந்த அக்காமார் திருமணமாகி உள்ளாடுகளிலும், வெளி நாடுகளிலும் பொறுப்புள்ள குடும் விளக்காகத் திகழ்கின்றார்களென்றால் அதற்கு காரணகர்த்தா அம்மாவே. எமது பூப்புனித நீராட்டுவிழா, அக்காமாரின் திருமணச் சடங்கு யாவற் றையும் முன்னின்று நடத்தி இனப்புறுவார். நாம் ஒரு போட்டியிலோ, பர்ட்சையிலோ வெற்றி

பெற்றால் அம்மா அடையும் ஆண்டத்திற்கு அளவே கிடையாது.

எந்த ஒரு விடயத்திலும் தானிலூ முன்னிரு ஒரு குறையும் இல்லாமல் நடாத் துவரா என்கள் பெரியம்மா, பிள்ளைகளுக்கு என்க காப்பாடு? என்ன குடிச்சவா? என்ன வேறும்? என்று அடிக்கடி கேட்பார். எமக்கு ஒரு சிறுவருக்கும் என்றாலும் பிள்ளைகளுக்கு மறந்து மொழுந்துதோ? வருந்தும் கவியா? என்று மேற்பார்வையளிகளிடம் கேட்பார்.

“உழைந்த தீந்த என்னை உத்தமி ஆக்கி வைத்தாய் உயரிய பொரியோருங்கள் ஒன்றிடக் கூட்டி வைத்தாய்ம்மா” இந்த இல்லத்திலே வளரும் ஓவ்வொரு பிள்ளைகளினதும் வாழ்ந்தைப் பிள்ளையிடம் ரோகுமயமானது அந்த வேதனைகள் யாலுவடும் நான் கேட்டு எம்மை முழுதல் வர்த்ததை கூறி அரவணனாதது இச்சிருந்து வளர்ந்து ஏங்க குடும்பத்தைக் கண்கலங்காமல் பார்க்க வேறும் என்று ஆறுநால் வாந்துகள் கோட்டிருப்பார்.

இவ இல்லத்தில் உள்ள பிள்ளைகளில் அனேகமானோர் எம் குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாகப் பால் மணம் மாறாத பச்சிளம் பாலகிளளாகவே வந்திருப்பது அன்பு, பாசம் என்ற வார்த்தைகளை எம் அகராதியில் இல்லை. அவ்வாறு எந்த என்னம் அன்பு, பாசம் அரவணனைப்பெல்லாம் நான் நல்வருப்பு படுத்தினார். இன்று நாம் ஒரு காம்பிள்ளைகள் போல ஒரு முறையுடைய வார்த்தையோம்.

இவ இல்லத்திற்கு நிதி உதவி செய்ய வருவிவாரோ அல்லது எம்மாப் பார்க்க வரும் விருந்தியிலோ எம்மா “அனாதைப் பிள்ளைகள்” என்றால் உடனே பொங்கி எழுவார். என்ன என்ற பிள்ளைகள் அனாதைகளோ? அவளை அபார்வார் செல்லங்கள் என்ற குஞ்ககள் என்று கூறுவார்.

இல்லை எம்மை என்னம் நல் வழிப்படுத்தி 26-ஆண்டுகள் நினைவு கண்ட,

வேளையில் 11-03-2008 செவ்வாய்க்கிழமை அன்று மனமுத்தாவானம் படிகளின்றிந்தங்கு சுற்றுத் தள்ளி இருக்க என்னி திருமூறை மற்பாடிலே ஏறியிபொது வழுக்கி விழுந்து கைமுறிந் து வைத்துயராலையில் ஆறுஞ்சுக்கப்பட்டார். அவ்வேளையிற்கூட பிள்ளைகள் என்னவாம்? என் வசேயினிம்? என்னுடைய பிள்ளைகளை விடவாகப் பாருங்கோ. அவள்கையை கண்களங்க விடாதேங்கோ என்றுதான் தன்னைப் பார்க்க வழுகியோடிய ஆறுவரு.

என் ரத்து சுகால் நான் வளர்த்த செல்வங்கள் கவலைப்படக் கூடாது. நான் திரும்பி கூடிய இல்லம் வழுகினங் என்று ஆழுதல் கூறின் அம்மா 19-05-2008 அன்று சுதந்திரசிகிச்சைப்பின் பின் 28 நாட்கள் மொன்மைக் கூருந்து விடப் 15-06-2008 அன்று எம்மைபெல்லாம் முலிக்கவிட்டு அப்பாறுடன் இரண்டாக்க மலந்துவிட்டார்.

ஏவ்வேறுயா, எப்படியோ இருந்த எம்மை நன் அரவணனைப்பால் அன்புக் கரம் நிட்டிய அம்மா எம்மை பிர்ண்ணல் சென்ற செப்தி எம் காத்திலே எட்டிய வேதனை அனால்டைப்பட்ட புருதிபோல் குந்துதோர், துவங்கி எம் துவங்கான்றே செல்வதற்காது திகைக்குதோர்.

அம்மா! நீங்கள்தான் எம் வாழ்விற்கு ஒன்றியேறிய தீவும் எங்கள் ஒவ்வொருவர் மூழுசிலும் நீங்காது கூட்டுவிளக்குக்குத்தோ.

“வாழ வைத்த தெய்வம் இன்று வாவை சென்றுகிடினா?” அம்மா எப்படியாம் மா எங்களை என்றாம் தவிக்கவிட்டு செல்ல யெல் வந்துகூட எவ்வகைனாம் பொறுத்துவரை நீங்கள் எம்மைவிட்டுச் செல்லவில்லையுமா.

“ந்தோல் நடந்தால் உள்ள நினைவு எங்கும் வந்தும் உள் காட்டி துவிபாம் வராமன் காத் தெமக்கு துவண்யாபென்றும் வந்திட்டார்” அம்மா நீங்கள் காட்டுப் பகுதியிலே நாம் வாழ்வோயும்யா.

ஆடி அமாவாசயின் மகந்துவய்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் பேர்கள்

விரதம் என்பது தவம். தவத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்த திருவள்ளுவர், உற்றநோய் நோன்றல், உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை ஆகியவை தவத்திற்கு வடிவமாகும் என்றார். தனக்கு வருகின்ற துண்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வதாலும், பிற உயிர்களுக்கு துண்பங்களைச் செய்யாதிருத் தலாலும் ஒருவருக்கு அளப்பரிய ஆற்றல் கிடைக்கின்றது. இத் தகைய ஆற் றல் நிலையைப் பெற்றவர்க்கு கூற்றும் குதித்தலும் கைக்கூடும் என்கிறது பொய்யாமொழி. விரதம் மேற்கொள்வதன் மூலம் விரும்பிய பயன்களை விரும்பியவாறே பெற்றுக் கொள்ள முடியுமாகையில், யாவராலும் விரதம் நோற்கப்படவேண்டியதாக உள்ளது. விரதத்தில் வழிபாடுசெய்தல் ஓர் முக்கிய அம்சமாகும். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்போர் வணக்கத்திற்கும் வழிபாட்டிற்குமுரியவர்கள். விரதம் என்பது பிரதிக்ஞையும் ஆகும். விரதகாலங்களில் விதிக் கப்பட்டதைச் செய்வதும், விலக்கப்பட்டதை செய்யாதிருத்தலும் என்பது தீர்மானமாக உள்ளது. எமது சமயத்திலும் பல விரதங்கள் விதித்துறைக் கப்பட்டுள்ளன. விநாயகர், சிவன், சக்தி, முருகன், விஷ்ணு முதலிய தெய்வங்களைக் குறித்து அநுப்பிக்கப்படும் விரதங்களென்றும்; தெய்வங்களாகிவிட்ட தந்தை, தாய் ஆகியோரை எண்ணி மேற்கொள்ளப்படும் விரதவுகள் என்றும் அவை பல வகைப்படும்.

அமாவாசை, பெளர்ணிமை ஆகிய இரண் டு விரதங்களும் முறையே. காலமான தந்தை, தாய் ஆகியோரைக் குறித்து, அவர்கள் நற்கதியடைய, அவர்களின் பிள்ளைகளால் அநுப்பிக்கப்படும் விரதங்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் இவ்விரதங்களுக்குரிய தினங்கள் வருகின்றன. இவ்விரதங்களை அனுப்பிப் பவர்கள். ஆசார சீலர்களாக, உபவாசம்

இருந்தும், அவ்வாறு இருக்க இயலாதவர் ஒரு பொழுது உண்டும் அனுப்பிப்பர். இத்தினத்தில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நிராட்த, தூய்மையராய், பிதர், தருப்பணம் செய்தும்; பின்டதானம், சிரார்த்தம் செய்தும்; இறைவனை வழிபட்டும்; அந்தனர்களுக்குத் தானமும், விருந்தினர், சுற்றத்தவர், ஏழைகள், ஆதரவற்றோர் ஆகியோருக்கு உணவும் அளித்தும்; அவர்களுடன் போசனம் செய்தும் விரதக் கொள்கை, தீர்மானங்களுடன் இருப்பர். இறந்த தந்தை தாய்ரின் பாவ வினைகளை நீக்குத்தற் பொருட்டும், அவர்கள் முத்தியின்பத்தை அடைதற் பொருட்டும் அமாவாசை, பெளர்ணிமை நாட்களில் விரதங்களைப் பிள்ளைகள் அனுப்பிக் கின்றனர். அமாவாசை, பெளர்ணிமைத் தினங்கள் மாதங்தோறும் வருகின்றன. அவற்றைத் தவறாது அனுப்பிக் க வேண்டியது தந்தை தாயார்களை இழந்த பிள்ளைகளின் கடமையாகும்.

சித்திரை மாதத்தில் வரும் பெளர்ணிமையும், ஆடி, தை மாதங்களில் வருகின்ற அமாவாசையும் சிறப்புப் பொருந்தியன என்று சைவ நால்கள் கூறுகின்றன. அவரவர் தந்தை; தாயார் இறந்த திதிகளைத் தவற விட்டவர்கள், ஆடி அமாவாசை தினத்தில் தந்தையை நோக்கியும், சித்திரைப் பெளர்ணமித் தினத்தில் தாயின் பொருட்டும் சிரார்த்தம், தருப்பணம், பின்டதானம் என்பவற்றைச் செய்யும் வழக்கம் உள்ளது.

இனி ஆடி அமாவாசை விசேதத்துவம் பற்றி நோக்குவோம். இந்துக்கள் ஒரு வருடத்தை இரண்டு அயனங்களாகப் பிரித்துள்ளனர். தை மாதம் தொடக்கம் ஆணி மாதம் வரையும் உள்ள ஆறு மாதங்கள் உத்தராயன் காலம் என்பர். புனியின் தெற்கு அகலக்கோடு 23/1/2 பாகையிலிருந்து அதாவது மகரக் கோட்டிலிருந்து வடக்கு

ஞோக்கி சந்திரிக்கும் காலம் இதுவாகும். கோடை காலப் பழுதியும் இதுவாகும். உத்தராபங்கம் மூவர்களுக்குப் பகந்காலம் ஆகும் அடி யாதும் தொடக்கம் மாற்கும் வரையுள்ள அடியு யாதுகள் தட்சணாயகம் காலம் என்பது. புவியின் வடக்கு அகஸ்க் கோடி 23/42 பாக்கமயிலிருந்து அதாவது மடக்க கோடிடினிருந்து தெற்கு ஞோக்கி நூரியன் சஞ்சாரம் செய்யும் காலம் இதுவாகும். கார்காலம் தொடங்கி நடைபெறும் காலப் பகுதியுமாகும். தேவர்களுக்கு தட்சணாயகம் இருஷக் காலம் என்பது.

தட்சணாயகத் தொடக்க யாதும் ஆடி என்பதால், பீதூர் காரியங்களுக்கு ஆடி யாதும் சிறப்பானது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆடி யாதத்தில் வருக்கின்ற அமாவாசைத் திதி பீதூர் வழிபாட்டுநடைப் புனிதியான நினம் எனக் காலத்திற் நூல்கள் கூறுகின்றன.

வாரம், திதி, காணம், நட்ரந்தரம், யோகம் என்றும் ஐந்தும் பழுசாங்க உறுப்புக்கள் ஆகும். இவற்றில் தீநி முப்பது என்பது, திதி என்பது குரியலுக்கும், சந்திரனுக்கும் இணைப்பட்ட காரந்தை குறிப்பிடும் சொல். பூர்வ பங்கப் பிரதானம் தொடக்கம் ஆராபக்க அமாவாசை ஈராக உள்ள 30 காலங் பகுப்புக்கள் ஆகும். பூர்வக்க என்பது அமாவாசையில் அடுத்த தினத்திலிருந்து பூர்வனா என்றுமிழுள்ள 15 நாட்கள் இக்காலத்தை வளர்ப்பினரைக் காலம் என்றும் கீக்கப்பட்டால் என்றும் குறிப்பிடுவர். பூர்வனையின் அடுத்த தினத்திலிருந்து அமாவாசை வரையுள்ள 15நாட்கள் பூர்வக்கம் ஆகும். இதனால் இரும்பிளைக் காலம் என்றும் கிருஷ்ண பட்சம் என்றும் கூறுவர்.

குரியனும், சந்திராலும் ஒரே பாக்கமயில் பூர்விக்கு ஞோக் காலம் என்றும் பொறுத்து ஏற்படுவது அமாவாசைத் திதி, அன்னாயாத்தினம் பூர்விலூள்ளவர்களுக்குத் தீநிர்கள் தெவ்படாது. குரியனும் சந்திரனும் ஒரு இராசீபில் பீஞ்சும் காலம் என்று கோதி

ரூல் கூறும். “ஆமா” என்றால் சிரித்தில் பொருந்தியது அல்லது ரோந்தது என்று பொருள் கொள்வார். ‘வாசி’ என்றால் சாதையான அல்லது வாப்பான என்றும் கருத்தில் வருகின்றது. எனவே ஒரு இராசீபில் குரியனும், சந்திராலும் ஒன்று சேர்ந்து அல்லது பொருந்தி உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசை எனப்பட்டது. மாதத்தில் ஒரு முறை இந்நிலை உண்டாகின்றது. அதாவது மாதமொரு தட்சை அமாவாசை நாள் வருகின்றது.

குரியனின் ஓரியும் வெப்பமுமே கருவி சீவராசீகளுக்கும் உயிரிப்பைபும் மல்வேறு ஆழ்றல்களையும் அளிந்து வாழ்விக்கின்றன. மல்நுப் பிறங்களும் ஸுரியனிலிருந்துதான் சகல ஆழ்றல்கள், வாழ்க்கைக்கு தேவைகள் அனுசத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. சந்திரன் மனிதர்களின் முத்திற்கு அதிபதியாக நிலை ஆட்சி செலுத்துகின்றது. மனங்களில் ஏற்படுகின்ற பல விவரங்களைச்சொல்கின்ற அநிவை, உயிர் சாகம் என்பன சந்திரனின் கெல்லாக்கிறந்துபட்டவை ஆகின்றது. இந்நிலையில் குரியனும் சந்திராலும் மக்கள்மீது எக்குங்கண பாதிப்பிலை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். குரியனும், சந்திராலும் நமக்கு பிரத்தியீச்சமாகத் தோன்றுவின்ற தெப்புக்கள் என இந்துயையும் கூறுகின்றும் போக்கற்பாலை.

இந்துணை சிறப்பு வாய்ந்த குரிய சந்திரர்கள் ஒன்றியசேர்ந்து ஒரு தூராசியில் சந்திரிக்கும் புளிநமானநாள் அமாவாசை ஆகும். அக் குடன் தேவர் காநாம் அமாவாசையில் அதிபதிகளாக உள்ளனர். பூர்விலூள்ளவர்களுடைய பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு அமாவாசையும் பிதூர் கருமத்திற்கு அகாலங்கு தெவ்புவத்தாரர் வழிபாட்டிற்கு மிக உயிர்த நாள். குரிய மனை டலத் திற்கு அப்பால் தென் மண்டலத்தில் பிதூர்கள் உறையும் பிதூர லோகம் உள்ளது. பிதூர் களைத் தேவ்புப்படிநூர் என்று அனுமதிப்பது தமிழர்

மரபு. தென்குலத்தார் வழிபாடு, என்னும் தண்ணீரும் இறைத்தல், பிண்டம் போடுதல் என்பவை பழந்தமிழர்களால் கடைப்பிடிக் கப்பட்டு வந்தவை. அமாவாசையில் விருதும் இருந்து இக்கருமங்களை ஆற்ற வேண்டும். ஆடி அமாவாசை பிதுர் கருமங்களுக்கு மிகவும் உவந்தது என்றும் பிதுர் வழிபாடு செய்ய வேண்டியவர்கள் தவறாது ஆடி அமாவாசையில் செய்ய வேண்டும் என்றும் நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. பிதுர் தருப்பணத்திற்கு மிகவும் ஏற்றது ஆடி அமாவாசை என்பது இந்துக்களின் கொள்கை.

ஆடி அமாவாசைத் தினத்தில் கடல், நதி, வாவி போன்ற தீர்த்தங்களில் நீராடினால் பழவினைகள் அறும் என்றும். பாவங்கள் நீங்கும் என்றும் கூறுவர். தீர்த்தங்களை இறைவனின் அருள் செறிந்த நீராக நினைத்து முன் னோர் களான பிதுர் களை எண்ணி அவர்களின் பாவங்களை போக்கி அவர்களுக்கு முத்தி அளிக்கும்படி இறைவனை வேண்டி தீர்த்தம் ஆடுதல் வேண்டும். அமாவாசை, பெளர்ணமி தினங்களில் கடல் பொங்கி எழும் நிலை உண்டு. இவ்வாறே இத்தினங்களில் மனித மன உணர்வு களிலும் மாறுதல்கள் நிகழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது. மானிடின் ஆத்மீக வலுவும் குற்றும் காலமாக இத்தினங்கள் உள்ளன. எவேதான் அமாவாசை போன்ற கண்தீ நாட்கள் மிக அவதானமாகக் கழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இந்நாட்களில் வேறு காரியங்களைச் செய்யாது மனங்களைப் புலன்கள் வழிச்செல்லவிடாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறி வைத்தனர். இத்தினங்களில் கடவுள் வழிபாடு, பிதுர் வழிபாடு என்பவற்றைச் செய்து நல்ல பயனைப் பெறுவதே முறையாகும்.

ஆடி அமாவாசையில் தீர்த்த மாடுதல்; பிதுர் வழிபாடு செய்தல்; தருப்பணம், பிண்டதானம் நிறைவேற்றுதல் என்பவை ஆண்டுதோறும் கீரிமலை நகுலேஸ் வரத் திலும்; மட்டக் களப்பு

அமிர்தகழி மாமாங்கேஸ் வரத் திலும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாறு, வேறும் பல சிவஸ்தலங்களிலும் இந்நிகற்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. நாங்கள் தொயின்றிச் சுகமான ஓழிவும், சகல செலவங்களையும் பெற்று இனிதாக வாழவும் தெய்வங்களை ஆராதிக்கிறோம். இதற்குப் பிதுர்களையும் திருப்தி செய்து மகிழ்விக்க வேண்டும். இவற்றிற்குரிய விதிமுறைகளை யெல்லாம் நமது முன் னோர் கள் எழுதி வைத்துள்ளனர். பராசரர், மனு, விகிதர், சாதாதபர் போன்ற இருடிகள் எழுதி வைத்தவைகள் யாவும் சேர்த்து “தர்ம சாததிரி நிபந்தனை” எனும் கிரந்த நூல் தொகுக் கப்பட்டுள்ளது. அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டே இந்துக்களின் கர்மானுஷ்டானங்கள் நடக்கின்றன. ஆடி அமாவாசையில் இறந்த பெற்றோர் களுக்குச் செய்யும் தருப்பணம், சிரார்த்தம் மூலம் காணிக்கையை, அன்பினை அவர்களுக்குச் செலுத்துகிறோம். அவர்களின் ஆசீர்வாதங்களும், பாதுகாப்பும் நமது நல்வாழ்விற்குத் தேவை. எமது சமயத்தின் விதிமுறைப்படி தெய்வத்தை நேராக வழிப்படு அநுக்கிரகம் பெறும் நிலை மிக உயர்ந்த நிலையில் பக்கு வம்மடந்த சந் நியாசிகள் போன்றோருக்கே உரித்தானது ஏனையோர் தேவதைகளை பிரீதி செய்து தெய்வங்களின் அநுக்கிரகம் பெற்று நன்மையடைய வேண்டும். தேவதைகளைப் பிரீதி செய்வது யாகங்கள், வேள்விகள், ஹோமங்கள் மூலம் ஆகும். இவ்வாறே பிதுர்களைப் பிரீதி செய்ய சிரார்த்தம், தருப்பணம், பிண்டதானம் என்பவை செய்யப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலமே நாம் நன்மையடைய வேண்டும். எவே, அமாவாசை, பெளர்ணமி விரதங்கள் மற்றும் சிரார்த்தம் முதலியவற்றைத் தவறாது அனுட்டித்து வரவேண்டும் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு இவற்றை அனுட்டிக்காதவர்களுக்கு பிதுர் சாபம் எற்படுகிறதென்றும் பிதுர் சாபம் வாழ்வில் இன்னல் களையும், தொல்லைகளை

யும் நூலின்றுள் என்றும் ஆங்கிரோகள் கூறியுள்ளனர்.

மெதிதர்கள் தம் வாழ் நாட்களில் குற்றங்களைத் தெரிந்தும் செய்கின்றனர்; தெரியாமலூம் செய்கின்றனர். குற்றங்கள் என்க தெரிந்து கொண்டு செய்யப்படுவதைப் புத்திப்பாராகச் செய்யப்படுபவை. இவற்றை அனுபவித்தே ஆகவிவண்டிம் தெரியாமல் செய்யப்படும் குற்றங்களுக்கு பிராயர் சீததம் உண்டு. அபத்தி பூர்வமாக செய்யப்பட்ட இத்தகையன் இறந்தபின் இவர்களுக்கு செய்யப்படுகின்ற தகைக் கிரியை, அந்தியேட்டி, சபினிமகரணம், மாசிகம், சிராரத்தம், மற்றும் அமாவாசை, பூரணை விரதங்கள் ஆயியவற்றின் மூலம் அகற்றப்பட்டு விடுகின்றன. குறிப்பிட்ட அபரக் கிரியைகளைப் பின்னால்கள் விதிப்படி செம்வதன் மூலமும் அமாவாசை பொர்ணமி விரதங்களை மேற்கொள்வதன் மூலமும் இறந்த பேர்மேர்கள் அபத்தி பூர்வமாகத் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் இயற்றிய பாவ விளைகள் வேரோடு கலையப்படுகின்றன. அவர் களின் உபரிகள் ஆன்ம ஈடிடற்றம் பெறுகின்றன. இதுவே மகன் தன் தந்தையாருக்கு ஒழிறும் மகததான உதவியாகும், அப் பொழுதுதான். “குவன் தந்தை என்னோற்றுங்க கொல் என்று கொல்லுங்க வாக்கு மெய்மொம் பெறுகின்றது.

“காந்தாரப் பெறுகின்ற மாசிலாப் பூர்வமியங்கு போல்கி எடுப்பதுக் கந்தை மான்தித்து தங்குமாறுக் கொடும், கந்தை அவர்களும் கேவுக்கிறார்”

மைந்தலைப் பெற்று, அங்கோடு வளர்த்து, சிறுத்த கல்வியளித்து. அவையில் முந்தியிருக்க செய்வதற்குக் கீழ்த்தை தாயார் எடுக்கும் இடையூர் முயற்சிக்கு என்ன காரணம்? காரணம் உண்டு, ஆம், தந்தை நாயார் இறந்தபின் முறைப்படி செய்ய வேண்டிய கடன்களை நிறைவேற்ற யுவதற்கும், பின்னர் ஆண்டுதோறும் அவர்களை நோக்கி சிரார் ததம் செய்வதற்கும் ஒவ்வொரு அமாவாசை, பேள்ளியிமைத் தினங்களில் விரதம் அனுடைப்பதற்கும் அவற்றின் முறை இறந்த உயிர்கள் பழவிலைகள் நீங்கப்ப பேற்று சாந்தி, கடேற்றம், முத்தி ஆகியவற்றை அடைவதற்கும் இப்புத்திரர்களின் அழிவு பூர்வமான, சிறுத்தை பூர்வமான உதவி தேவை என்பதற்காக செய்யாதும். “து” எனும் கொடும் யுக்கத்தில் விருது பெற்றோர்களை காப்பாற்றுபவனைச் சுத்திரன் ஆவான். எனவே, ஆடி அமாவாசையில் மகததுவத்தை உணர்ந்து அந்தினந்தில் முறைப்படி தென்பதைத் தார் வழிபாடு செய்து ஈசுவ ஆசாரங்களைப் பேணி இறந்த நம் முன் ஜோர் களின் நல்லாசிகளைப் பெற்று உபர்சோமாக.

தாங்கி அவை விழுமியங்கள்

“ஏனை தீவாச
“அருள்ளூரி”
மேட்டும் கூப்பாளி”

அறுவகைம்,
உத் தீர்க்காடேயி மேவன்தூரம்,
தென்ஸிப்பாழை

உத் தீர்க்காடேயி மணிமண்டபம்,
கோவிள் வீதி,
நங்குரி.

சர்வதேச ரீதியில் நந்திக்கொடி எற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கங்கள்

சிவநெந்தி சௌல்வர்
சின்னத்துவரை தனபாலா, J.P. அவர்கள்

இலங்கைத் திருநாட்டில் நந்திக் கொடியின் பாவனையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் இக்கொடியின் பாவனையும் சர்வதேச நாடுகளில் குறிப்பாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் சைவ மக்களிடையே அது ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கங்களும். கவனத்தை ஸ்ரக்கின்றன.

தமிழர்களின் தாயகமாகவும், இந்துக்களின் உறைவிடமாகவும் நிகழும் எனது நாய் நாடாம் இந்தியாவிலும் அதன் வழித்தோன்றலாம் ஈழத்திரு நாட்டிலும் பண்டைக் காலங்களில் இடபக் கொடியின் பாவனை இருந்து வந்ததற்கு சரித்திர சான்றுகள் பல இருக்கின்றன. ஆயினும் காலப் போக்கில் இந்துமதம் மனித வளங்களில் ஏற்படுத்திய மாறுதலினாலோ என்னவோ இடபக் கொடியின் பாவனை குன்றிக் கொண்டே வந் ததைக் கானக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அன்றைக் காலங்களில் இந்து சைவ மதக் கொடியாம் நந்திக் கொடியினை காண்பதும் அரிதாகவே தென்பட்டது. ஒரு தேசத் திற்கு அதன் தேசியக் கொடி எவ்வளவு முக்கியமோ அதே அளவு முக்கியத்துவம் ஒரு சமயக் கொடிக்குமுண்டு. அந்தத் தேசம் தனது தேசியக் கொடியை அதன் இன சமய கலாச்சாரத்திற்கேற்ப பாரம்பரியங்களைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப் படுகின்றது. இக்கொடியினை அந்நாட்டுத் தேசிய விழாக்களின்போதும் மற்றும் நாடளாவிய பிற நிகழ் வகளிலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலிடத்தைக் கொடுப்பதைக் காண்கின்றோம். அதற்கும் மேலாக நிகழ் வகள் தொடங்கும் முன்னதாக தேசியக் கொடியினை ஏற்றும்

வைபவம் நடைபெறும். அப்போது அந்நாட்டின் தேசிய கீதமும் இசைக்கப்படுவது அநேகமான நாடுகளின் பாரம்பரியமும் சம்பிரதாயமுமாகும். இதே அணுகு முறையை எமது சமயக் கொடியாம் இடபக் கொடியின் விடயத் திலும் இடம் பெறுவதைக் கவனிக் கப்படல் வேண்டும். அந்த வகையில் சைவ சமய விழாக்கள், நிகழ்வுகள் தொடங்கும் முன்னதாக இறை வணக்கமாக இடபக் கொடியேற்றி தேவார பாராயணம் ஒதுதல் எமது பாரம்பரிய மாக்குதல் வேண்டும்.

சைவசமயத் தில் நந்தியின் முக்கியத்துவம் எமது சைவசித்தாந்த நால் களில் வெகு சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எமது சமயத் தின் முழுமுதற் கடவுளாம் சிவபெருமான் தனது வாகனமாக இடபத் தைக் கொண்டிருப்பது வரலாறு. எமது இந்து சமய வரலாறுகளில் நந்தி பெருமான் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வருகின்றார். சிவபெருமான் சில சில சந்தர்ப்பத் திற்கேற்ப பாரிய திருவிளையாடல்கள் புரியும்போது பலவிதமான இடங்களை தனது வாகனமாகப் பாவித்ததற்குச் சான்றுகள் வரலாற்றில் உண்டு. இந்திரன் நந்தி வடிவம் எடுத்து சிவபெருமானை தாங்கியபோது அது வேத நந்தியாகவும், இறைவன் முப்புரங்களை ஏரிக்கச் சென்றபோது திருமால் இடபவடிவமெடுத்து சிவனைத் தாங்கிக்கொண்டு சென்றார் என்பது புராண வரலாறாகும். உலகம் சங்கார காலத்தில் ஒடுங்கும்போது தர்ம தேவதை நந்திவடிவமெடுத்து சிவனைத் தாங்கிச் சென்றார். அதனால் இதை தர்ம

நந்தி என்றும் அழைக்கப்பெற்றது. இத்தும் இடபாம் பல வழவங்களில் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டதை சமய வரலாறுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இடபத்தின் பல முக கியத் துவங்கள் விளாக் கப்பட்ட டிருக்கின்றன. நந்தி இறைவனாகுக்கு வாகனாமாகவும். கொடியாகவும். வாயிற் காப்பாளனாகவும் இருக்கும் பெயர் பெற்றால் மிகவும் சிறப்புமடியதாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் மிரப்பை திருமலர் சிறப்பாகப் பல இடங்களில் பாடியிருக்கிறார்.

“நந்தியருளாலே நூலையின்
நந்தியருளாலே நூல் சிலை ஆயினை
நந்தியருளாலே வைய குளத்தை நூலையினை
நந்தியருளாலே நூலிருத்தோ”

- நினைவு-

பண்டைக் காலத்தில் தமிழகத்தை ஆட்சிசெய்த பேர். சோழ. பான்திய மன்னர்களும். அதன்பின்பு இராஜாச்சீய பல்லவ மன்னர்களும் சிறந்த சிவபக்தர்கள். இந்தக் காலக்டத்திலேயே சைவத்தை வளர்த்த நாயன்மார்கள் தோற்றி இன்றும் எம்மால் ஒத்தப்படும் தேவர் பாராயனங்களை அருளிக் கொட்டதுடன் பல அற்புதங்களையும் செய்ததுடன் பல அற்புதங்களையும் பெற்றார்கள். பல்லவ காலத்திலேயே பல முக்கிய தமிழ் இலக்கியங்களும். பக்தி இலக்கியங்களும் சிறபாம். இயல். இசை ஓவியம் போன்ற கலைகளும் சிறப்புறுது விளங்கின. இக்கால கட்டத்தில் செங்கோலாட்சீய மன்னர்களில் மிகவும் போற்றப்பட்டவன் எம் நந்திவரம் மன்னனாவான். இவன் மிதிந்த வசனப் பற்றும் கழித்தபற்றும் கொன்றவன். தமிழையும். சைவத்தையும் தனது இருக்கண்களைக் காப்பதுபோல் காப்பாறி. போற்றிவந்தான் என்பதை வரலாறு கூறுகின்றது. இவன் துறை அரசுக்கொடியாக இடபக் கொடி விளங்கியது. “கந்திக் கலைபகம்” இவன் சிறப்பினையும். நந்தியின் மகந்துவத்தையும் விளங்கச் சொல்லும் நூலாகும்.

“நந்திக் காலாயுள்ளபாம் சைவத்தையாய் எம் வெளுமைன் பல்களி எலுந்துகின்வாரிய”
- மாணிக்கவாசக தாமிகள்.

இவ்வாறு பண்டைக் காலங்களில் இடபக் கொடியின் பாவனை மிகவும் சிறப்பாக இருந்து வந்தாலும் 20ஆம் நூற்றாண்டெல்லில் இதன் பாவனையும் முக்கியத்துவமும் வீழ்ச்சிகளை ஏற்றுந்தது. என்னவோ உண்மையே. அடியேன் நந்திக் கொடியின் பாவனையை நம்மவரினாலேயே அதிகரிக்கச் செய்வதற்கு முன்னேஷ்டான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இவ்விடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏழு. எட்டு வந்தங்களுக்கு முன்னதாக கொழும் புக்கு புறத்தே இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் ஓர் சுவமத அரிவாலயம் இன் ஒரு கியத்தை வலியுறுத்தும் பெரியோர்களால் அங்குராப்பனையை செய்யப்பட்டிருக்கின்னில் அடிசெழும் அப்பனியில் ஈருப்பெற்றுகிறேன். அத்த வைபங்குதுக்கு சர்வமத கொடிகளையும் ஏற்றி. விழாவிலை ஆரம்பிப்பதாக ஏற்பாடானியிருந்தது. பெனத்த, கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் மதங்களுக்கான கொடிகள் ஏற்பாடாகி கிருந்தும் எழுத சைவசமயக் கொடிக்கான ஏற்பாடு செய்வதில் பெரும் சிரமமும் தாமதமும் ஏற்பட்டது. பல சைவப் பெரியாகளையும். கோவில் தூமகாரத்தாக களையும். சிவாச்சாரியார்களையும் நாடியும் சைவ கொடியொன்றினை பெற முடியவில்லை. இது ஏனக்கு மிகுந்த மனவேத்தனையைத் தந்தது. அன்றைய தீணம் ஒரு காளிக்கொடியினை ஏற்பாடு செய்து அதனை வயது சைவக் கொடியாகப் பாஞ்சது விழாவினை நடத்தி முடித்தோம். எனிலும் எனது மனதில் பாரிய குறை ஒன்று உறுத்திக்கொண்டு இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் கூட உடனடியாக எமது சமயக் கொடியாம் நந்திக் கொடியினை பேருவதில் பெரும் சிரபங்கள் இருந்தன. காரணம் நந்திக் கொடி பாவனையில் மிகவும் குறைவாக

இருந்ததே. அன்றுதொட்டு கொழும்பு சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் மூலமாக நந்திக் கொடியின் பாவனையை நம்மவரிடையே பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுப்போம். இலங்கையில் உள்ளாட்சில் பல பாகங்களிலும் எமது அயராத முயற்சிகளால் நந்திக் கொடியை இலங்கைமாக விநியோகித்து கோவில் திருவிழாக் காலங்களிலும் பாரம்பரிய சைவ நிகழ்வுகளிலும் படிப்படியாக நந்திக் கொடியின் பாவனையை அதிகரிக்கச் செய்தோம். இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்துசமய கலாச்சார அமைச் சராகவிருந்த கெளரவதி. மகேஸ்வரன் அவர்களும் நந்திக் கொடி பாவனைக்கு தனது முழு ஒத்துழைப்பினையும் தந்ததுடன் இந்து கலாச்சார தினைக்களமும் தொடர்ந்து தனது ஆதரவைத் தந்து வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இன்றைய காலகட்டத்தில் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்களின் பங்களிப்பையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். அவருடைய அறிவுறுத்தலின் பேரில் இலங்கை இடபக் கொடி விநியோகம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அதனால் கொடியின் பாவனை எமது மக்கிடையே ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. தந்சமயம் இலங்கையில் நந்திக் கொடியின் பாவனை சிறப்பாக வளர்ந்து வருகின்றது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

“சிவாயநம் என்று சிந்தித் திருப்பொருக்கு அபாயம் ஒரு நாளும் கிட்டலே”

சிவனுடைய நாமத்தை எந்த நேரமும் மனதில் இருந்தி வழிபடுவோர்க்கு அச்சம் தேவையில்லை; இடர் அவர்களை அணுகாது என்பது பொருள்.

சிவனே நந்தி, நந்திப் பெருமானே சிவபெருமான். இடபத்தை தனது வாகனமாக ஏற்றுக் கொண்ட சிவன் அதனையே தனது கொடியாகவுமாக்கிக்

கொண்டார். சிவனை வழிபாச் செல்பவர் முதலில் நந்திப் பெருமானை வணங்கி உத்தரவு பெற்றே அந்த ஆதி சக்தியை நெருங்க முடியும் என்பது பலரால் உணரப்பட்ட உண்மை. ஆகவே நந்திக் கொடியை எமது சமய, கலாச்சார வைபவங்களில் ஏற்றி அதற்கு முதலுரிமை கொடுப்பதன் மூலம் எமது மனதில் வரும் அச்சங்களைப் போக்கி மன உறுதியுடன் இருக்க உதவி செய்கின்றது என்பது உணரப்படும்.

இலங்கையில் இந்து நிறுவனங்களின் உச்ச ஸ்தாபனமாக விளங்கும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் நந்திக் கொடியின் பாவனையை மக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்கு மகத் தான் பங்களிப்பினைச் செய்து வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் தனது தினசரிக் கடமைகளிலும், மாமன்றக் கூட்டங்களிலும், விழாக்களிலும் இன்னும் பலவேறுபட்ட நிகழ்வுகளிலும் நந்திக் கொடியினை ஏற்றி எமது சைவக்கொடி பட்டோளி வீசிப் பறக்கத் துணை நின்று வருகின்றது. எங்கெல்லாம் வாய்ப்புகள் கிட்டுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் குறிப்பாக பிற மாவட்டங்களில் இடபக் கொடியின் தத் துவங்களை விளக்கி அதன் பாவனையை மக்கள் மத்தியில் நிலை நிற்க பல முனைப்பாடுகள் எடுத்து வருகின்றது. அதேபோல் கடந்த காலங்களிலும் அரசு பணியில் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களமும் நந்திக் கொடியின் பாவனையை ஊக்குவித்து தனது பங்களிப்பை செய்து வருவது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். மேலும் மாமன்றத்தின் காலாண்டிதழான் “இந்து ஒளி” மூலமாகவும் நந்திக்கொடியின் சிறப்புக்களை எடுத்துச் செல்லும் பல கட்டுரைகள் வரையப்பட்டு வருகின்றது. இதுவும் சைவ மக்களிடையே இதன்

பாவணையை மேஜும் எனுப்படுத்தி வருகின்றது என்று சொல்லலாம்.

மேஜும் உலக சூசவி பேரவையின் மாநாடுகள், இவங்கைப்பேஜும் மற்றும் அகில உலக ரத்யாக நன்றாபெறும் மாநாடுகளிலும் இப்பக் கொடியினை ஏற்றி இறைவனாக கத் தூட்டி நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அன்றைக் காலங்களில் உலாகளாவிய ரத்யில் நாட்தப்பட்ட பேரவையின் மாநாடுகளில் குறிப்பாக காட்டா, மலைசிபா, மொர்சிபா, அவுஸ் டேவியா ஆகிய நாடுகளில் மேடைகளிலும், மாநாட்டு மாண்பங்களிலும் நந்திக் கொடியினால் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை அந்நாட்டு மக்களினடைபே ஒரு ஏழைகிணை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இப்பொழுது இந்த நந்திக் கொடிகளின் பால்வனையை உலகளாவிய ரத்யில் நிலை நிறுத்துவது அவசியமாகிறது. எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க மேற்கத்தைய நாடுகளில் குறிப்பாக புல்யபெயர்ந்து வாரும் சூசவத் தமிழ் மக்கள் மத நியில் இந்த நந்திக் கொடியின் பாவணை ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரான்ஸ் நாட்டில் பரிசு நகரிலே வீற்றிருக்கும் மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்திலும், அங்கு நடைபெறும் தேர்த் திருவிழாக்களிலும் நந்திக் கொடிகள் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதை எனது கண்ணுரூடாகக் கண்டு இன்புற்றேன். இந்தியாவில் கோயம் புது தூரில் அண்மையில் பேரூர் ஆதன் நவத்திரு சாந்தவிங்க அடிகளாளின் முத்து விழா நடைபெற்ற வளாகத்திலும் நந்திக் கொடிகள் ஏற்றிவைக்கப்பட்டு விழா கோலாகலமாக நடைபெற்றதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதற்கு மகத்தான் வரவேற்பு இருந்தது கன்டு மனம் பூர்ப்படைகளில் இருந்தது. சூசவத் திருக்கோவில்கள் இருக்கும் மேற்கு நாடுகளில் குறிப்பாக பிரான்ஸ், டென்மார்க்,

கன்டானாந்து, ஜக்கிப்பாக்ஸ்பீம், நோர்வே, ஜேர்மனி, கோலங்கூட், அபிரிக்கா மற்றும் கன்டா போன்ற நாடுகளில் நந்திக் கொடியின் பாவணை ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரித்தானிய சூசவ முனின்றும் சங்கத்திலும் ஜெடின்காலமாக நந்திக் கொடி பறந்கவிடப்பட்டிருப்பது என, வண்டன் முருங்கள் ஆலயத்திலும், வண்டன் ஹாசியத் தீவில் அமைந்துள்ள சிலை ஆலயத்திலும் இப்பக் கொடி கம்பிராஸ் பறந்கவிடப்பட்டிருப்பது கன்டு மலிலூசிக் கடைகளில் இருாம். வண்டன் மாநகரில் பிரித்தானிய சூசவத்திற்குக்கொவில்களின் ஒன்றியத்தால் கடந்த 2005ஆம் ஆண்டு கூலைட் 20ஆம், 21ஆம் நிகத்களில் மடைபெற்ற சூசவகாலாட்டில் அடியேன் பக்குப்பற்றி உரையாற்றும் நந்தப்பாறும், பாக்கியமும் கிடைத்தது இதே மாநாட்டு அமர்வுகளில் கொடியின் முடிவியக்குவும் வெகு சிறப்பாக உணர்ந்தப்பட்டிருக்கும் கண்டு ஆண்தமடைத் தேவன். இந்த மேற்கத்தைய கலாச்சாரத்தில் நுழைவுகள் வாழ்ந்து வந்தாலும் தங்களுடைய பாரம்பரியங்களைப் பேசி வருவின்றார்கள். நந்திக் கொடியின் பாவணை எமா சூசவ் சிறார்கள் மனதில் ஆழப்பதியப்பட்டு வருகின்றது. பல சீறுவர், சிறுமியர் இக் கொடியின் நோக்கத்தையும் அதன் முக்கியத் துவத்தையும் பற்றிய சூன்னமைகளை அறிவதில் ஆர்வம் காட்டி வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருப்பது கன்டு பிரகாசமாட்டிரேன். எங்கே எமது மக்கள் மேற்கத்தைப் போகத்தில் விழுந்து எது பாரம்பரியங்களை மறந்து விடுவார்களோ என்று நீண்டக்கத் தொல்லிய மக்கு இது ஓர் இன்பான செய்தியாகும். புலம் பொயர்ந்த மும்பவிடைபே நல்லதென்ற நாக்கத்தைபும், விழிப்புவர்களையும் கொண்டுவந்திருக்கின்றது என்பதுக்கிணங்க என்கிறேன். இந்த மாநாட்டிற்கு தாய் நாடாகிய இந்தியாவியிருந்தும், ஈழத் திரு

நாட்டிலிருந்தும் வருகை தந்த பல ஆதீன மீடாதிபதி களும், அறிஞர் களும், பெரியோர்களும் நந்திக்கொடிபற்றிய அபிப்பிராயங்களை வெளியீட்டு அதன் பாவனைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்துவதில் ஒரு முகப்படிநிறுப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவையெல்லாம் இடபக் கொடியின் பாவனையை சர்வதேச ரதியில் குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவரிடையே நல்ல நாக்கங்களை வெளிக் கொணர்ந்திருக்கின்றன. நாளைடவில் இவை நல்ல பல ஆதமீகச் சிந்தனைகளுக்கு அவர்களிடையே வழிவகுக்கும். அதற்கு எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் எமக்குத் துணை புரிய வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றேன். புலம் பெயர்ந்த மக்களிடையே பல அறைநிபிப் பாடசாலைகள் அழும்பிக்கப்பட்டு எமது சைவக் கொடியாம் நந்திக்கொடியின் முக்கியத்துவம் அச்சிறார்களிடையே உணர்த்தப்படல் வேண்டும். மேற்குலகப் பழக்கவழக்கங்களின் பண்பாடுகளின் மத்தியில் வாழுகின்ற எமது பிள்ளைகள் தங்கள் தாய்மொழியாம் தமிழை மறவாது கற்பதுடன் எமது சைவ விதிமுறை களையும், திருநீற்றின் மகிமைகளையும் அவர்களுக்குப் போதிப்பது சாலச் சிறந்தது. பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் இந்த விடயத் தில் கூடிய கவனமும், அக்கறையும் காட்டுதல் அவசியம். இது அங்கு வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு சைவசமய

பெரியார் களினதும் தலையாய கடமையாகும். இவ் அறைநிபிப் பாடசாலைகள் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக பிள்ளைகளுக்குத் திருநீறு அணிவித்து நந்திக் கொடியினை பாடசாலையில் ஏற்றி தேவார பாராயணத்துடன் தங்கள் வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க கட்டாயப்படுத்தப் படல் வேண்டும். இவற்றை அங்கு கல்வி புக்கட்டும் ஆசிரியர்களும், தொண்டர்களும் மனதில் கொண்டு செயற்படுவது அவசியமாகின்றது. “பழுஙாய் பிறக்கிறும் புன்னியா உன் ஸி என் மனத்தை வழுவாது நீங்க வரம் தரகில்லை”

இவ் வாசகங்கள் பிள்ளைகள் மனதில் நன்றாக வேருங்ற வேண்டும். அவுஸ் திரேவியா நாட்டிலுள்ள சில ஆலயங்களுக்கும் நந்திக் கொடிகள் அனுப்பியிருந்தோம். ஏனைய மேற்கத்தைய நாடுகளிலும் நடைபெறுவது போல இங்கேயும் இடபக் கொடியின் மக்கத்துவம் காத்தருள வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றேன்.

அகில உலக ரதியில் நந்திக் கொடியின் பாவனையை சர்வதேசப்படுத்த முயலும் ஒவ்வொரு நிறுவனங்களுக்கும் சைவர்களாகிய நாம் தலை வணங்கி எமது ஆதங்கத்தினை வெளிப்படுத்தி நன்றிகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாகின்றோம்.

ஓம் சீவாயநம்

“மௌனமூடாள் காலநீதி விளங்குக உலகவில்லாம்”

நன்றி: இந்து ஒளி

நியங்கும் நினைவுகளில் மாணவ முருகன் மஹோற்சவம்

தினாந்தி க. விவாதி இஸ்ரூல்
நூப்சில்லாயாறி விரிவுக்கரமான
ஏழ் மங்களங்களுக்கும்

நூப்சில்லாயாற் :

“கந்தற்ற மணி பீக்குத்து
ஏழும்புக்கொ பிள்ளையாயி” நூப்சில்லாயாற் அதனால் ஆஸியிந்த கிராமங்களான கொல்லங்கலட்டி, அரசடி, காயந்தெறு, வீணியவனு, வீமங்காமு, மயிலப்பை, ஈந்தியவந்தை, பலளை, துமரைகையில்லி, மாஞ்சோல்லை, வங்கி கிணற்றுடி போன்ற மாணவ முருகன் மஜியோலச் சுவிக்கும் திடங்களிலும் இவ்வாறுதான் பெற்றோர் தம்பிள்ளைகளைத் துயிரெலமுப்புவர். மாவிட்டபூரத்தில் கேள்வில் கோண்டெழுந் தகுளிய கத்தக்ளாயியாறரத் தாள் இவ்வாறு “கந்தரி” என்று தங்களில் ஒருவராய் துங்கிகூரிய தலைவராய் தம் வாழ்வாதாரமாய் நினைத்திருந்த அம் மக்கள் கூறி மன்றந்தனர். ஏதாவதோகு புதிய விடயத்தைத் தொடங்கும் போரும் “கந்தரிட்டை ஒருக்காப்போட்டு வந்து தாடப்புறை” என கோயிலுக் குப் போவுவதுக்காட ஏதோ தமக்கு மிக பெருங்கிய ஒருவாது வீட்டுக்குப் போவது பொலக்கந்த கொள்ளும் அம் மக்களது “கந்தரி கலாசாரம்” காலத்தால் அபிபாதது, இவ்வாறு மக்களோடு மக்களாய், காவலனாய். மேலவணாய் உன்றித்த மாணவ முருகன் மஜியோலச் கேட்க ஏங்கும் மக்களை இழுது நன்பாளியாம் தனியே குடியிருப்பது வேதனைக்குரியது. விபூஷிக்கப்படம் :

ஆட்டமாதத் தில் மகோற் சல் காலந்தில் விழுது தோறும் ஏற்படும் அந்த “உற்சவக்களை” வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்றட்டது. மாஞ்சி மாதத்தில் வாசல் தெளிக்கும் கோலமிடுவதுபோல், மாணவ

முருகன் உற்சவ காலத்தில் அநீகரது வீட்டு முழுஞ்செளில் மோலங்கள் பளிச்சிடும். சித் திரை, வைகாரி மாதங்களில் கட்டெரிக்கும் வெயிலைப் பயப்படுத்தி பல வீடுகளில் இட்டிடும் ஜாறுகாபர், வடகம், மோர் மிளகாய் என பன உற்சவகாலந்தன் உணவுநிதைவுக்கான முன் ஓர் பாடுகளாகவே இருக்கும். இயல்பாகவே விருந்தோம்பும் விருப்புக் கொண்ட இப்பதுதி மக்கள் தூர் இடங்களிலிருந்து உற்சவ கால முருகனங்கள் நரிசிக்க வரும் இப்பந்தூக்களைத் தத்தமது இல்லங்களுக்கு அழுத்து விருந்திட்டு மகிழ்ச்சு ஒரு வழங்கப்பான நிகழ்ச்சி. நூட்டுயர்ந்த கோபுரமும், உற்சவத்துக்காய் கண்ணயடிய கோவில் விதிகளும், தூர்யமையான சுற்றுச்சூழலும், தகுநியூப் பொலிவோடு கோவிலை வரம் வந்த மக்களும், தோரணம் கட்டிய மக்களும், மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கடைகளும், விழாக்கோலம் பூண்ட நெருக்களும், நூல்விரிப்பந்தல்களுமாய் ஜாரே கண்கொள்ளாக் காட்சியாய் பரிசீலிக்கும். வாழுவாக மாவிப் பிரத்திலூம் அதனால் ஆஸியிந்த கிராமங்களிலும் விருந்திலும் பகுமாடு வைத்திருப்போர் பலர். விவசாயிகளாயினும், அரசு உயர் பதவிகளில் இருந்திராயினும் தத்தமது வீடுகளிலே கற வை மாடுகளை வைந்திருந்தோர் அநேகம். இதனால்நாள் முருகப் பெருமானின் அபிஷேகத்துக்காய் பாலும், தயிரும் பொங்கிப் பிரவாகிக்கும். உற்சவகாலத் தன்னிரிப் பந்தல்களில் யோடு வைருப்படுக்கும். இயல்பாகவே கடன் உழைப்பாளிகளை ஆலைகளும், கல்வி கற்றுயிந்தாலும் தம் வீட்டுக் கருமங்களைக்

கச்சிதமாய் நிறைவேற்றும் பெண்களும் நிறைந் திருந் ததால் ஒவ் வொருவர் வீடுகளிலுமிருந்து உற்பத்தியாகிய காய், கனி வகை, இளநீர், பூக்கள், வெற்றிலை கோவிலில் நிறையும். நாதஸ்வர இசையும் சங்கீதமுமாய் காதுகளில் தேன்பாடும். கோவிலின் வீதிகளில் பல மடங்கள் காணப்படுவதுடன் ஏழை, எளியோருக்கு அன்னதானம் தூராளமாகவே வழங்கப்பட்டது. வடக்கு வீதியில் உள்ள இரு மடங்களிலும் (ஒன் ரூ சீமெந் து கூட்டுத் தாபன ஊழியர்களாலும், மற்றையது மக்களாலும் நிரிர் வகிக் கப் படுவது) நாளாந் தம் அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது. பகல் திருவிழாவில் அநேகரும் இரவுத் திருவிழாவில் மிக அநேகரும் கூடுவர். மாலை நேரங்களில், வெளிப் புறத் திருவீதியில் அலை மோதும் கூட்டத்தி னிடையே அவ்வப்போது சிறு சிறு குழுக் களாகக் கூடும் அவ் வூர் ப் பெரியோரும், அறிஞர்களும் தமக்கேயுரிய பாணியில் தத்துவ விளக்கங்களில் ஈடுபட்டு நிற் பதுவும் ஓர் ஈவாராசியமான காட்சியாகும். கிழக்கு வீதியில் குடியிருந்த மதுரைப் பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் ஜயா, மேற்கு வீதியில் குடியிருந்த சமஸ்கிருத சாகரம் பாலகந்தரக்குருக்கள் போன்றோரின் முற்றங்களில் இத்தகைய அறிவுக் குழுக்கள் சங்கமிப்பதுடன் அவர்களை இரசிக்கும் தன்மை கொண்டோர் சுற்றி நிற்பதும் ஓர் காத்திரமான காட்சியாகும். இரவுத் திருவிழாக்களில் நாளாந்தம் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் போன்ற இயற்றமிழ் வல்லுநர்களின் பிரசங்கங்கள், பிரபல வித்துவாண்களின் சங்கீத கச்சேரிகள், நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள், வயலின் மிருதங்க கச்சேரிகள், சின்னமணி குழுவினரின் வில்லுப்பாட்டு என்று பிரபலமானவர்களின் இயல், இசை நிகழ் ச் சிகள் இடம் பெறுவதுண் டு. தென்னிந்தியாவிலிருந்து அவ்வப்போது பிரபல இசைக் கலைஞர்கள் வருகை தருவதுண்டு.

உற்சவ மகிழம் :

மாவிட்டபுத்தின் விசேடமான உற்சவங்களான ஆறுமுகவாமி நடனம், கார்த்திகை உற்சவம், வேட்டைத் திருவிழா, சப்பறம், தேர், தீர்த்தம், கொடியிறக்கம் என் பவற் றின் போது சனக் கூட்டம் அலைமோதும். கார்த்திகை உற்சவத்தின் போது மாவிளக்கிடும் மரபு தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வருகின்ற ஓர் சிறப்பு நிகழ்வு. தேனும், தினை மாவும் பிசைந் து கிண்ணவருவில் செய்த விளக்கில் பசுநெய் வார்த்து திரியிட்டு விளக் கேற்றுவே மாவிளக்காகும். வீதியின் உட்பூறமெங்கும் மாவிளக் குகள் நிரம் பி வழிவது கண் கொள் ளாக் காட்சியாகும். கூத்தியவத்தை வயல்களில் மாவைக் கந்தனின் மாவிளக்கிற்காகவே தினை பயிரிடும் பெரியோர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். கார்த்திகைத் திருவிழாவன்று மாலையில் இன்னுமொரு விசேடத்தை மாவிட்டபுத்தில் காணலாம். அதுதான் கூட்டங் கூட்டமாக வரும் ஆட்டக் காவடிகள். அன்றைய நாட்களில் இப்போதுபோல் தூக்குக் காவடிகள் அதிகமாக வருவதில்லை. ஆனால் முதுகிலே செடில் குத்தி, வாயிலே வேல் குத்தி, அழகொழுகும் மயில் தோகைக் காவடிகளை பாற்செம்புகளுடன் தோளிலே தாங்கி ஆழவருகின்ற காட்சி பரவசமானது. காவடி ஆட்டக் காரர் கள் தவில், நாதஸ்வர இசைக்கேற்ப தாளத்துடன் ஆடும் பாங்கும், அவர்களது செடில் கயிறுகளை சுற்றிப் பிடித்தபடி பின்னிருந்து ஆட்டுபவர்களின் இலாவகமான அங்க அசைவும் எமது கலாசாரப் புலத் தீல் பொன் னெழுத் துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. மகோற்சவத்தில் இன்னுமொரு அம்சம், எங் கு மில் ஸாதவாறு ஜந் துதேர் கள் வீதியுலாவரும் நிகழ்வாகும். பிள்ளையார் முதல் தேரில் வர அதையுடுத்து சிவனும், உமையும் வீதி வர தொடர்து முருகனும், ஆறுமுகவாமியும் ஈற்றில் சண்டீஸ்ராமாய

பிரமாண்டமான தேர் வீத புலா கண் நிறைந்த காட்சியாகும். ஆஷ அமாவாஸை நாளில் அதிகாலையில் கவாயி நீந்தப்பாட்டுதற்காக இரண்டு கலோ மீற்று தூரமான மாவிட்டபூரும் கர்மஸை வீதியில் பக்தர்கள் புடைக்குழு தெநுவெங்கும் நிறைந்த பூராதனைப்படன் எழுந்துஞ்சுவதும், நீந்தொழுசுவத்தைத் தர்சித்து கர்மஸையில் நீந்தமாட பிதிர்க்கடலூரும் நிறைவேந்றி பக்தர்கள் வீடு தரும்பி விரதம் நிறைவேந்றுவதும் மின்டும் கர்மஸையில் விருந்து யின் விளக்கு ஒளி வேள்ளத்தில் மீள வரும் அழகைச் சான் மக்கள் நீரில்வதும் யாழிப்பாணத்தில் வங்குமே கண் முடியாத நேவிட்டாத தேய்வீகப் பேரு அன்றர்வே கொடியிறக்கத் திருவிழா கோவகாலமாப் பிடிடுபெறும்.

குருக்கள்ஸ்ர், கலைஞர்கள் மத்தியம் :
யாவிட்டபூரும் கோவிலின் வெளிப்பிரகாரங்களில் தென்கீழ்த்தியாலின் 'காசாநாகத்தை' ஒழித்தாய் பிரமண கூடாயிருப்புகள் திருந்தன. கோவிலின் பிரதான குருவாகவிருந்து 'குண்ணயாட்டுக் குருக்கள்' என்றழைமுப்பட்டும் அனுமதியே உருவான சிவபூரி நூரைச்சாயிக் குநங்கள் வராது புத்திரர்களை மறுஊராஜரீ ஏண்முகநாதக் குருக்கள், சுந்தரரூத்திக் குருக்கள் போன்றோர்கள் வாசல் தலைக்குநும், இருங்காக் குருக்கள் என்றழைக்கப்படும் வைத்தியநாதக் குருக்கள், பாலகந்தரக் குருக்கள், தாஜாநாதக் குருக்கள் போன்றோர்கள் இல்லங்கள் கோவிலைச் சுற்றி வைத்தியநாதக் குருக்கள், பலமொழிப் புலமையாளராகவும் இருந்தமை மாவையம்பதியில் கனிச்சிறுப்பும், பிரதான குருக்களின் பிரதான குருக்கள் பலர் அன்றையில் தீருக்கின்கூட்டுத் தீருப்பிள்ளைகளாக இல்லங்கள் பலர் அன்றை தங்காம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மாணவர்கள்.

தலைவருஷாயினர் காபிலாக இப்பகுதி மக்கள் முன்கூரிக்கிடுகின்றனர். இப்பிரயணமுக்கள் தங்களுடைய அறிவுத் திறமையை ஏனென்றோடுப் புகட்டிடும் பெருமை பெறுவர்கள். கல்வியையும், சங்கீதம், நா ஓம், சிங்கி சை நீக்காலக்காலாயும் அவ்வளவு போது வளர்ந்து வருவதில் அஞ்சிபாடு பட்டனர். உதாரணமாக மகாராஜரீ ஒண்முகநாதக் குருக்கள் தூது திஸ்வீத்தவீராமனப் பிள்ளைகளுக்கு முடிவுக்கு ஏற்பாடுமையாக ஏனையோடுக்கும் அங்கீகாரம், பூதை வழுப்புகளை மாற்றுவதும் கூடப்பொயா போன்ற கலைஞர்களிடம் பயின்து வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். கோவிலில் இக்குருக்கள்மார் குண்ணயாட்டும் அவர்களுடைய சூசாரமுறையை கொண்டு கடுமியும், கடுக்குறும், தாழுங்கியுமாப் பலம் வருந்த கண்கோளினாக காட்சிப்பான மாவைக் கந்தன் ஆலயத் தந்திசீக்குரிய கனிச்சிறுப்பும், பாரம்பரியமுறைகளும்.

இ க டோல் ரூ க கெ யு ர் ய கலைஞர்களான நாதன்ஸர் வித்துவான் உருத்திராபதி அவர்களும், அவர்தம் பரம்பரையினரும் மூன்றாண்தரம், தீராசா போன்ற கலைஞர்களும் இக்கோவிலில் அஞ்சிலமீப் வசீத்து கலைப்பணி புரிந்தன.

மாவிட்டபூரந்தல் குநும கள் அவர்களின் அதூசுவண்ணப்படன் குயர்களில் வந்த மாலவழுத்தமிழக் கலைஞர்களும் இப்பல், இங்க, நாடக வணர்ச்சிப்பில் பிரத்திநிதி அந்தங்களுமிழு சுடுப்பட்டு போன்ற விதிகளில் பல கலை நீக்காம்சீக்களை எளித்துப் பெறுகிறது. அன்றையப் பல்கலைகளும் இருப்பிள்ளைகளாக இல்லங்கள் பலர் அன்றை தங்காம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மாணவர்கள்.

கோவில், பாலாகங்கள், சூழனைகள் குநுமிலைப்பு :

கோவிலும், பாடசாலைகளும், சமூகங்களும் இன்னைந்து ஒழுகிய

பாரம்பரியத்திற்கு மாவிட்டபுரம் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. கோவில் மகோற்சவ தினங்களில் ஒவ்வொன்றை மகாஜனா, நடேஸ்வரா போன்ற பிரபல கல்லூரிகள் பொறுப்பெற்றும், காங்கேசன்துறையிலிருந்து தெல்லிப்பழை வரை வாழ்ந்த பல்வேறு சமூகத்தினர் தத்தமது பொறுப்புக்களில் ஏற்றும் வெகு விமரிசையாக நடாத்தி வந்தனர். பாடசாலைகளின் உற்சவ தினங்களின்போது மாணவர்களின் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, சங்கதீக் கச்சேரிகள் தரம் வாய் ந் த போட்டி நிகழ் வுகளாய் சிறப்படையும். இவ்வாறு பாடசாலைகளும், சமூகங்களும் கோவில் என்ற மையத்தைச் சுற்றிச் சீராக இயங்கி வந்தன.

மாவை வீதியில் பெண் வர்த்தகர்கள் :

மாவை முருகன் குழலின் அந்தநாள் நினைவுகளை எழுதப்படும் எவருமே அங்கு கொடிகட்டிப் பறந்த இரண்டு பெண் வியாபாரிகளை மறந்திருக்க மாட்டார்கள். கோவிலின் மேற்கு வீதியில் எதிரும், புதிருமாய் அமைந்திருந்த மரக்கறி வியாபார நிலையங்கள் இரண்டை நிரவகித்து வந்த பெண்களே அவர்கள். மேற்கு வீதியில் வேட்டை மடத்திற்குப் பக்கத்தில் சுட்டி, பானை சகிதம் மரக்கறி வியாபாரம் செய்த குறுக்குக் கட்டு சேலை கட்டிய ‘தெய்வானை’ என்ற பெண்ணும், வீதியின் மறுபக்கத்தில் பாலசுந்தரக் குருக்களின் மாடி வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் குங்குமப்பொட்டும், வீட்டுகிக் குறியும், முக்குத்தியுமாக மரக்கறி விற்று ‘இலட்சுமி’ என்ற பெண் னுமே இவர் களாவர். இலட்சுமி, தெய் வானை என்ற இவ்விருவரும் மேற்குவீதியான காங்கேசன் - யாழ் பிராதான வீதியில் கிட்டத்தட்ட ஒரு மரக்கறி வியாபார சாம்ராஜ்யத்தையே நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். மகோற்சவ காலத்தில் இவர்களைத் திறப்பனை கொடி கட்டிப் பறக்கும். இன்றைய காலகட்டத்தில் வர்த்தக வாணிபத் துறையில் பெண்களின் பங்குபற்றி ஆய்வு செய்யும் ஆர்வலர்கள்

இவ்விரு படிக்காத பெண்களின் தொழில் இலாவகத்தையும், மதிநுணுக்கத்தையும், வாடிக்கையாளரைக் கவரும் சாதுரியப் பேச்சையும், நறுவிசான நாணயத்தையும் காண்பார்களாயின் திளைப்பில் ஆழந்து விடுவர். கோயிலில் கொடித் தம் ப பூசையைத் தரிசித்துவிட்டு வேக வேகமாய் வீடு திரும்பும் பெண்களும், ஆண்களும் வீட்டுச் சமையலுக்கான மரக்கறிகளை இவர் களிடமே வாங்கிச் செல்வர். அவர்களுடைய வார்த்தையில் மயங்கி வெண்ணை குழைவான முளைக்கீரை, பிஞ்சுப்பதும் கத்தரிக்காய், ஒரு கொதியில் வேகும் மரவள் ஸி, மசிந்துபோகும் பாகற்காய், மாப்பிடி வாழைக்காய், களிப்பதும் முருங்கைக்காய், தளிர்ப்பச்சை மிளகாய் என்பன வேறொந்தும் கிடைக்காதது போல வாடிக்கையாளர்கள் வாங்கிச் செல்லும் ஆழை தனி. திருவிழா தொடங்க முன்னரே களைகட்டும் தெய்வானையின் சட்டி, பானை, அகப்பை வியாபாரம் ஆழ அமாவாசையில் குடேறித் தணியும். சட்டியை லாவகமாய் கையிலெடுத்து ‘ணங்’ என்று தட்டி ‘எறிஞ்சாலும் உடையாது’ என்று தெய்வானை கூறும் வார்த்தையை அப்படியே சிரேமேற் கொண்டு மக்கள் வாங்கிச் செல்வர். கோவில் வீதியில் இருந்ததாலோ என்னவோ இவ்விரு பெண்களும் நாயணம் மிகுந்தவர்களாய், நல்லதையே செய்பவர்களாய் அங்கு வாணிப அரசோக்சி வந்தனர் என்பது பலர் அறிந்த உண்மை.

எழுபதுகளும் அதன் பின்னரும் :

மாவிட்டபுரத்தைப் பொறுத்தவரை எழுபதுகளின் ஆரம் பம் ஒர் தூர்அதிரிஷ்டமான காலப்பகுதியாகும். இயல்பாகவே சமூக ஏற்றுத் தாழ்வுகளை ஏற்றுக்கொண்ட வாழ்க்கை முறையில் ஊறிய இம்க்கள் அரசியல் சதிகளுக்குள் அநியாயமாக அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இனக்குரோதம் என்ற சதிவலை இனம், மதம், மொழிகளுக்கு அப்பால்

அனைவரும் இரட்டித்து அனுபவமித்த மாணவ முருகன் சுநிதியில் தலைவரித் தாழ்யதால் உற்சவகால சர்வவகை உச்சக்கட்டங்கூத் கணந்து ரபரிறாக்களைய் உக்கியமட்டும். பொலிவிழும். சிறப்பிலும் ஓமயமின் நின்ற மாணவப்பதி கண்ணாற பாதுகால் கலவரப்பட்டு மின்றுகம் காலத்தால் மறைக்க முடியாத உள்ளுமேயே. பின்னாளில் அடுத்தடுத்து பிக்குந்த ஆரீயல் அரங்கேற்றுங்கள். உள்ளாட்டுப் பிரச்சனங்கள் எஃபாற்றால் முப்படியாகத் துவித்துப்பிடப்பட்ட மாணவ முருகன் சுநிதி மீனாடும் எப்போது பகுபை போலிவு பெறும் விபைகே அனைவரும்

(கிக்கட்டுரையாகர் சிறுவயத்தும் கண்ணுற்று. சொலியுற்ற அம்சங்களின் தொகுப்பாக கூக்கட்டுரை கிடைக்கும்)

நெஞ்சங்கள்லும் நீண்டநாள் ஏத்கமாறும் பாருமியில் கவிஞர் வரிகளாக
“ங்குதலம் தாழை தூந்து குலை ஒருங்கதம் கீங்காட்ட சம் மீதகையர் ஒவியம் ஒன்றிருகள் காந்த்வ மூலக்கைம் கீங்காட்ட” என்பதை மேள்ளமாய் அசைபோடும் நெஞ்சங்கள் “கத்தைன்” மகளிகேட்டுத் தூயில் எழுந்து தூபர் மறக்க எப்போது விடிவு வரும்?

“தூயிலியத்து சுளித்து விழுவையூப் போர் சுடுக் கைக்கோர்க்கு வேலையில் தூந் கூறியிலந்து தேவும் பூதிதாகுக்கை தேவாரம் ஒலைத்த ஒப்பு வாழக் கருகளை விடுக்காடுவென்ன சொல்லமுகை”

குலைவை சூந்தாகலமிழு

சீவினின் காலுத்தில்
ஒவுந்தினோனை
ஒக்கிய தாங்க்கவ
ஒப்பால் முந்திய
தாங்க்கவெல்லாங்குத்
துவன சிறப்பாக
ஒழியுவன் செம்பும்
தாலுள் கந்திவகை
ஒழியுது ஒள்ளுதாங்கவும்
பொறிந்தோனை கயா.

நூலாங்களின் தூநாகலமிழு

தாங்குள்ளிக் கந்திவகை
ஒய் கந்திநூர் சிளாந்தி
நூலாங்கு தூபும் கந்திக்க
நூந்திரக நாயங்கிய
பங்க்கிரும் சொந்துபவளை
பங்கிஜன காலுப்பாமை
சிவந்திய தீ தீங்காந்துந்
யெலா தூநாம் உள் பாநா
நூராம் சிங்கபாங்கா
ஏந்துபோங்க, காங்காங்கா

திருக் கோயிலில் செய்யத் தகாதவைகள்

- * ஆடையால் உடம்பை மழுக்கொண்டு இறைவனை வணங்குதல். இதனால் மூன்று பிறப்பில் உலைமயாகவும், பின் ஏழு பிறப்புக்களில் தரித்திரனாகவும் வாழ்வாள் என நால்கள் கூறுகின்றன.
- * அஶாரமில்லாது நடமாடுதல், வீதி மற்றும் பிரசாதங்களை கீழே சிந்துதல்.
- * ஒரே முறை விரகாரத்தில் வலம் வருதல்.
- * எச்சில் உமிழ்தல், மல சலம் கழித்தல்.
- * நித்தியர செய்தல், கால்களை நீட்டிக் கொண்டிருத்தல்.
- * மயிர் கோதி முழுதல், சூதாடுதல்.
- * பாதரட்சை கிட்டுக் கொள்ளுதல்.
- * வீண் வார்த்தை பேசுதல், பொய் பேசுதல், இறைந்து சிரித்தல்.
- * பிறரைத் துண்புறுத்தல், விளையாடுதல்.
- * சுவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்குமிடையே வணங்குதல்
- * அபிஷேக காலத்திலும், நிலேதன காலத்திலும் வணங்குதல், வலம் வருதல்.
- * திருவிளக்கு அணையக் கண்டும் தூண்டாதிருத்தல்.
- * காஷ எண்ணால் கொள்ளல்
- * கம்பளி ஆடை அணிதல்.
- * இறைவனுக்கு நிலேதியாத்தை உண்ணுதல், தாம்புலம் தரித்தல், புகைத்தல்.
- * விக்கிரகத்தைத் தொடுதல்.
- * தூபி, துவஜஸ்தம்பம் [கொழுமரம்], பலிபீடம், இடபம், விக்கிரகம் முதலியவற்றின் நிழலை மிதித்தல்.
- * உற்சவம் கொண்டிருஞும்போது அவ்விடத்தை விட்டு உள்ளே போய் வணங்குதல்.
- * வழிபடுவோர்க்கு இடையூறு கொடுக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ளல்.

பஞ்சாஸ்கம் பார்க்கும் முறையும் விளக்கமும்

திதி :- - சந்திரனைத் தழுவி வருவது. ஆகாயத்தில் சந்திரனுக்கும், சூரியனுக்கும் இடைப்பட்ட தூரமே திதியாகும். இதில் வளர்பிறை, தேய்பியரை என இருவகைப்படும். சூரியனும், சந்திரனும் ஒன்று சேரும் திதியே அமாவாசையாகும்.

நட்சத்திரம் :- - இவை சூரியனைச் சுற்றி வருபவை ஆகும். ஒரு நட்சத்திரம் நான்கு பாதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதத்தையும், நட்சத்திரத்தையும் வைத்தே ஒவ்வொரு திராசியும் அமையும்.

யோகம் :- - ஆகாயத்தில் ஒரு கறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்து சூரியனும், சந்திரனும் செல்லும் நேரம். ஒவ்வொரு யோகத்திற்கும் தனித்தனித் தன்மைகள், குணங்கள் உள்ளன, சப காரியங்கள் செய்யும் பொழுது அதற்குரிய சப யோகங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

கரணம் :- - திதியில் பாதியே கரணம் ஆகும். “கரணாக் காரிய சித்தி” கரணத்தை அறிந்து செய்வதால் காரியங்கள் நல்லபழயாக முழுயும் என்பர்.

அருள் இளி துகவல் களஞ்சியம்

புதிய திருமஞ்சம் வெள்ளோட்டு :

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் புதிய திருமஞ்சம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவஸ்தான சிற்பக் கணவஞ்சர் திரு. செ. பாலசுசந்திரன் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் இத்திருமஞ்சம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. எதிர்வரும் 26-08-2009 அன்று பி.பகல் 3-00 மணிக்கு வெள்ளோட்டு விழா நடைபெற்று, மறுநாள் ஆறாம் திருவிழாவில் அம்பாள் திருமஞ்சத்தில் வீதியுலாவரத் திருவருள் கையடியுள்ளது.

நல்லை உற்சவத்தை முன்னிட்டு தினமும் அண்ணதானம் :

நல்லைக் கந்தப் பெருமானின் வருடாந்த உற்சவத்தை முன்னிட்டு நல்லூர் மேற்கு வீதியில் அணமந்துள்ள ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் தினமும் வழிமேபோல் அன்னதானம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மாஸலயில் விசேட தெய்வீசு இசை நிகழ்ச்சிகள் நல்லூர் இளம் கணவஞ்சர் மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெறவுள்ளது.

அரியாஸவையில் ஒத்து வெள்ளோட்டு :

அரியாஸல பிரப்பங்குளம் மகாமாரியம்மன் ஆலயத்திற்கு புதிய சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டு 23-07-2009 வெள்ளோட்டம் நடைபெற்றது. அராவிழுர் திரு. அமரசிங்கம் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் சித்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

கொழும்பில் அகில ஜிஸ்கை ஜிந்துயாமன்றத்தின் எதுய்வத் திரும்பகள் வாழ்வும் வணமும் நூல் வெளியிடு :

அள்ளை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வரவாற்றினான்த் தொகுத்து அரியதோர் நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்துயாமன்ற கெளரவ செயலாளர் திரு. கந்தையா நீவுகண்டன் அவர்களின் அரிய முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட இச்சிறப்பு நூல் 09-08-2009 ஞாயிறு கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

முதுபெரும் இசை வித்துவாட்டி பட்டம்மாள் காலமானார் :

தமிழ் இசையுலகில் புகழ்பூத்த இசை மேதையாக விளங்கிய கே. பட்டம்மாள் சமீபத்தில் தொண்ணாறு வயதில் காலமானார். பக்திப்பாமாலை பாடுவதிலும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியவர். கர்நாடக இசையுலகில் தனக்கென முத்திரை பதித்தவர்.

கவிஞர் கலாநிதி முருகையன் காலமானார் :

ஸமத்து இலக்கிய உலகில் மிகவும் பிரசித்தமான அறிஞராக விளங்கிய கவிஞர் முருகையன் கொழும்பில் சென்றமாதம் காலமானார். தென்மராட்சி கல்வயலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கந்தபுராணப் படிப்பிலும் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர். பாரம்பரியமாக புராண உரை சொல்வதிலும் வித்தகராக விளங்கினார்.

தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம் ரூபா மூன்று இலட்சம் அண்பளிப்பு :

இடம்பெயர்ந்து முகாமில் வாழும் மக்களுக்காக நடமாடும் வைத்திய சேவைக்கு உதவும் பொருட்டு மேற்படி தேவஸ்தானம் ரூபா மூன்று இலட்சம் மருந்துப் பொருட்களுக்கான கொள்வனவுக்கு வழங்கியுள்ளது. யாழ். பிராந்திய சுகாதாரப் பணிப்பாளர் வைத்திய கலாநிதி ஆ. கேதீஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் நடமாடும் வைத்திய சேவை நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவாழி முதியோர் கிள்ஸத்தில் புதிய கட்டிடத் தொகுதி திறப்பு :

கடந்த 03-07-2009 அன்று மாலை 5-00 மணிக்கு நவீன வசதிகளைக் கொண்ட புதிய கட்டிடத் தொகுதியினை அகில இலங்கை இந்துமாமன்றத் தலைவர் திரு. வி. கயிலாசபிள்ளை திறந்து வைத்தார். நவீன வசதிகளுடன் கூடிய தனித்தனியான மலசலகூட வசதிகள் இணைக்கப்பட்ட பத்து அறைகளைக் கொண்ட இக்கட்டிடம் 56 இலட்சம் ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்கா ரிசி தொண்டுநாதன் சவாமிகளின் உதவியால் இக்கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அமுதசுரபி அன்னதான சபையின் பொன்விழா :

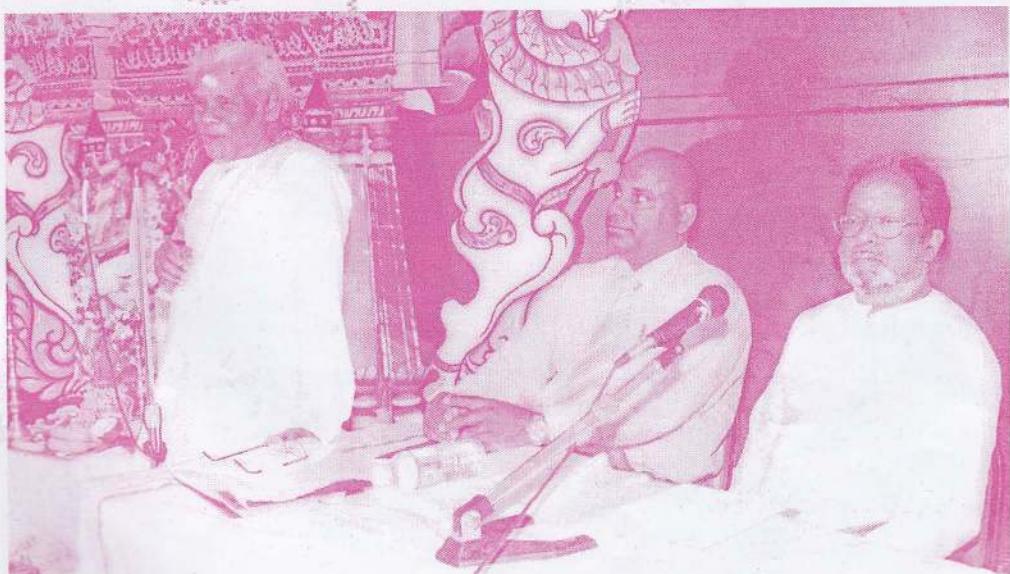
நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயச் சூழலில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கிவரும் அமுதசுரபி அன்னதான சபையின் பொன்விழா கடந்த மாதம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது.

**நூர்க்காடேயி தேவஸ்தானத்தின் திர்த்திய நாதஸ்வர தமில் வீத்துவான்கள்
வித்துவான் நல்லகுமார் குழுவினர் கெளரவிப்பு**

ஆழ்கடலைஞுக்கு கண்டாவிள் கெளரவிப்பு

சௌவப்பெரியார் முருக.பரமநாதன் (ஆழ்கடலான்)
உரையாற்றுகிறார். அருகில் Dr. ஸ்ரீபாதூரன் றிச்மன்தில் ஆய
அறங்காவளர் திரு. சிவலிங்கம்

அன்னை சுவத்தமிழ்ச்சௌல்வி முதலாவது குருபூசை

கீரிமலை நகுலேஸ்வர
ஆதீனகர்த்தா
ராஜராஜாஞ்

கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்
ஆசியுரை ஆற்றுகிறார்.

மல்லாகம்

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
வித்தியாலய அதிபரிடம்
அன்னையின் பெயரால்
ஞபா ஜந்து லட்சம்
அறக்கொடை வழங்கும் நிகழ்ச்சி

அன்னையின்
நினைவாலயத்தில்
வழிபாடு

திருமுறை மடத்தில் கிசை அர்ச்சனை

